

IŞİD denen katil sürüsü Kobani'de Kürt halkına ve diğer ezilen ulusal topluluk halklarına karşı alçakça ve vahşice saldırıyor. Bizzat Türkiye, Katar, Suudi Arabistan, İsrail, ABD ve diğer emperyalist güçler tarafından desteklenen bu insanlık düşmanı çeteler, Rojava devrimini boğmak, bölgede gerici çıkarılara dayalı çatışma ve kaos ortamı yaratmak için ortaçağ vahşeti sergilemekten geri durmuyor.

Bu vahşete karşı Rojava devriminin yanında yer almak, Kürt halkıyla aynı saflarda savaşmak, Rojava ile, Kürt halkıyla, her inançtan ve ulusal topluluktan ezilenlerle söze/lafa değil pratiğe dayalı bir dayanışma örmek günün en acil görevlerinden biridir. Kobani artık Türkiye'dir, Kürdistan'dır! Kobani kendi evimizdir, kendi varlığımızdır! Rojava'nın özgürlüğü Türkiye'deki emekçilerin özgürlüğüdür. Kobani'yi savunmak için, Rojava devrimini savunmak için tüm emekçiler seferber olmalıdır. So-kağa, cepheye, her alanda enternasyonal dayanışmayı büyütme!

ROJAVA DEVRİMİNİ BOĞAMAYACAKSINIZ!

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

16 - 30 Temmuz 2014 / S 263 / 1 TL

BOYKOT!

Yeni bir diktatör seçin diyorlar bize, elbette "demokrasi" adına! .Dinci faşist iktidarın tepe noktasında kim olsun? Polise "daha ne bekliyorsunuz" sözleriyle "vur" emri veren mi, yoksa ömrünü komünizme karşı mücadeleye adanmış bir başka dinci faşist mi?

Bu Karagöz oyununda figüran olmamız isteniyor. Sahte, göstermelik, "demokrasi" ile hiç bir alakası olmayan seçimlere meşruiyet kazandırmaktan başka bir rolü olmayan ve olamayacak olan HDP'li adayı saymaz isek, emekçi sınıflarla ezilen halkların önüne koyulan seçenekler işte bundan ibaret.

Seçime katılmak, dinci faşist figürlerden hangisinin bu hazırlıkları yürüteceğine karar verme sürecine katılmak, suça ortak olmaktır.

Bu tarihi hataya düşmekten sakınmanın tek yolu, seçimleri boykot ederek Haziran Halk Ayaklanmasının yolundan yürümek, düzene, onun tüm politik ve askeri güçlerine karşı başlatılmış olan genel saldırıyı sürdürmektir. Seçimlerle oyalanmak, cellatlarımızın başına kimin geçeceğini seçmek emekçi sınıfların, Kürt halkının, ezilen ulus topluluklarının çıkarına değil.

Şimdi devrim zamanı!

Üç erkek çocuğunu İsrail saldırısında kaybeden Filistinli bir ana feryat ediyordu, "neden daha fazla doğurmadım, kim bakacak bana ve kız kardeşlerime"... Bu cümlelerle anlatıyor Filistin kadınları, neden çok çocuk doğurduklarını ve çocuk

doğurup büyütmenin de devrim mücadelesinin bir parçası olduğunu...

Ve son bir haftadır yaşadığımız saldırılarda da katledilenlerin çoğu çocuk...

Filistinlilerin yarım asırdan fazla süredir devam eden özgürlük mücadelesini

BENİM KANIM BİR TUTAM YAĞ

hiçbir saldırı, hiçbir katliam durduramadı. Her saldırı intifada ile karşılandı ve dost görünen gerici devletlere rağmen, tüm halkların enternasyonal desteği ile dimdik durdu.

"Benim kanım bir tutam yağ, yakar

özgürlüğün ateşini" diyen Filistin'in yiğit halkını, kadınlarını, erkeklerini ve çocuklarını hiçbir saldırı yıldırılmayacaktır.

Şimdi, "Hepimiz Birer Filistinliyiz" diyerek Filistin Devrimi'ne sahip çıkmak zamanı.

Editör

BOYKOT

Emekçi sınıfların ve ezilen halkların önüne yeniden yeni bir sandık koyuluyor ve onlardan yeni bir diktatör seçmeleri isteniyor. Elbette "demokrasi" adına.

Sermaye sınıfının tüm medyası, televizyon kanallarıyla, sosyal medyayla, gazeteleriyle bu konuyu emekçi sınıfların ve ezilen halkların gündemine sokmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Dinci faşist iktidarın tepe noktasında kim olsun? Polise "daha ne bekliyorsunuz" sözleriyle "vur" emri veren mi, yoksa ömrünü komünizme karşı mücadeleye adanmış bir başka dinci faşist mi?

Kitle
C.Dağlı 2

Kobani Direnişi İle Dayanışmaya
Taylan Işık 4

Devrimden Kaçış
Ali Varol Günel 5

Kahrolsun Emperyalizmin Yeşil Kuşağı
Umut Güneş 7

Neden Boykot
Umut Çakır 12

KİTLE

BAŞYAZI

C.DAĞLI

Devrimi, olaylardan ayrı görenler onu bir günde aniden kopan bir fırtına olarak düşünenler, bu konudaki bilinçsizliklerinin farkına varsalar, o zaman anlayacaklardır ki, devrim, arka arkaya patlak veren olaylar dizisinden, olayların akışından başka bir şey değildir.

Onlar, yazılarında, propaganda ve ajitasyon çalışmalarında, sık sık ve zorunlu olarak çeşitli olaylardan örnekler verirler, fakat bu olayları ele almaları tamamen bilinçsizdir. Biraz kafalarını çalıştırsalar, anlayacaklardır ki, bütün bu olaylar dizisi, devrimi oluşturuyor ya da daha iyi bir anlatımla, devrimin kendisi, tüm bu olaylarda geliyor. Ama bunun için gerçekten devrimci bir bakış açısına sahip olmak gerekiyor. Onlar devrimci bir bakış açısına sahip olmak yerine, bu devrimci düşünce yöntemini kopya edip, yine bilinçsizce kullanmaktan başka bir şey yapmıyorlar.

Olaylar ise kitle eyleminden başka bir şey değildir. Kitle hareketi açıklanmadan, olaylar açıklanmaz. Olaylar kendi kendine gerçekleşmez, onları kitleler eylemleriyle, mücadeleleriyle oluştururlar. Sorun, olayların oluşumunu bilinçli kavramakta, Bu topraklarda, dünyanın başka bir ülkesine göre çok sayıda olay meydana geldiği halde daha bütünlüklü söylersek, kitle eylemiyle dünyanın en zengin olaylarını yarattığı halde, devrimin güncelliğinden söz etmemek, ancak koyu bir bilinçsizliğin ürünü olabilir.

Tarih, ancak kitle mücadelesi temelinde ele alınabilir. Tarihin itici gücü olarak kitlenin rolü, bilimsel sosyalizmin kurucuları Marx ve Engels tarafından daha gençlik yazılarında ortaya konmuştur. Marx ve Engels, Hegel ve Feuerbach'ın felsefi görüşlerini eleştirirken, kendi materyalist düşüncelerinin temellerini attılar. Kitlelerin tarihteki rolü Marksizm tarafından açıklığa kavuşturulmasına karşın bizim küçük burjuvalarımız açısından bu sorun halen açık değil.

Tarihi yapan kitlelerdir, emekçi halktır.

“Öyleyse tarihsel eylemin derinliğiyle birlikte kitlelerin enginliği de artacaktır ve tarihsel eylem, kitlenin eyleminden başka bir şey değildir.”

Lenin “Felsefe Defterleri”nde bu belirlemenin üzerinde önemle durur ve kitlelerin tarihteki rolünü küçükemeyenlere karşı polemikte görüşlerini bu çerçevede açıklar.

Kitle kavramı tarihin farklı dönemlerinde, farklı anlamlar içerir. Feodal toplumda, kitle kavramıyla, kapitalist toplumda kitle kavramı ayrı içeriğe sahiptir. Kapitalist toplumda halk kitleleri kavramı, proleter kitleler (işçi sınıfı) ve proleter olmayan emekçileri kapsar.

Marx, daha ilk dönem yazılarında, proleter kitlelerin tarihsel görevini doğru koyar.

“Öyleyse bu çelişkinin bağrında; özel mülkiyet sahibi, koruyup sürdürücü, tutucu taraftır; proletarya ise yok edici, yıkıcı taraf; çelişkiyi koruyup sürdüren etki, biricisinden; çelişkiyi yok eden etki ise ikincisinden gelmektedir.”

Proletarya yıkıcı, devrimci bir sınıf olarak özel mülkiyeti ortadan kaldırarak, toplumun devrimci dönüşümünü sağlayabilir. İşçi sınıfı bu amacına ancak toplumsal devrimle varabilir.

Tarihteki her devrim önceki devrimlere göre daha ileri gitmek zorundadır; çünkü her üretim biçimi öncekilere göre daha derine iner; dolayısıyla bu üretim biçimi daha derine giden bir devrim ortadan kaldırılabılır. Komünist devrim, öncekilere göre daha derine gidebilen bir devrimdir.

Böylesine ileri giden, derinleşen, genişleyen tarihsel bir hareketle birlikte, kitlenin, proletaryanın devrimci rolü de artar.

Toplumu dönüştürecek olan, düşünceler değil, kitlelerin pratik hareketidir, eylemidir. Daha iyi söylemek gerekirse, devrimci fikirlerle donanmış kitlelerdir. Kitlelerin doğrudan eylemidir. Kitler doğrudan eylemlerle, paranın, kapitalizmin, sermayenin egemenliğine son verir. Burjuva toplumuyla birlikte onun insanlık dışı koşullarını yabancılaşmayı ortadan kaldırır.

Tarihi yapan kitlelerdir. Engels'in sözleriyle ifade edersek, tarih “kendi ereklerini gerçekleştirme yolunda yürüyen insanın etkinliğidir ancak.”

Tarihsel bir önemi olan Haziran Halk Ayaklanması, devrim hedefiyle, iktidar hedefiyle hareket eden kitle etkinliğinden başka nedir ki? Milyonlarca insan bu sırada tarih yapıcıları olarak hareket etti. Kitle etkinliği 31 Mayıs'tan başlayarak Haziran günlerinde en üst noktaya çıktı. Devrim ilerledikçe kitle etkinliği de derinleşecektir.

Uzlaşmacı küçük burjuva hareketler ise, kitlelerin tarihsel etkinliğine, devrimci rolüne küçümsemeye yaklaştılar. Onlara bakılırsa, kitleler tepedekilere boyun eğmişti. Egemen sınıf toplumu yönetebiliyordu. Bu şartlarda bir devrimci durumdan söz edilemezdi. Devrim de ufukta görülüyor. Bu durumda geriye kitleyi reformlar hedefiyle oyalamaktan başka yapacak bir şey kalmıyor. Bütün bu çevrelerin düşünceleri ve taktikleri yıllarca bu şekilde oldu. 31 Mayıs'ta büyük bir halk ayaklanması patlak verince, bütün bu geri teorileri, uzlaşmacı politik çizgileri, oportünist taktikler iflas etti. Bütün gerilikleri ve sınıf işbirliği siyasetleri açığa çıktı.

Proleter kitleler ve emekçi halk Haziran'da eylemleriyle bu topraklarda yeni bir dönem başlattı.

Gerek Haziran'da gerek güz aylarında ve gerekse 2014'ün kış aylarında oluşan olaylar bu olayların devrimci biçimi küçük burjuva hareketlerin dar düşünce ufkunun ötesindedir.

Biz yalnızca kitle hareketi ve bu hareketin –mücadelenin- biçimleri üzerinde durmuyoruz. Kitlelerin devrimci hedefleri ve devrimin niteliği ya da iktidarın sınıfsal yapısı üzerinde de duruyoruz. Kitlelerin kesintisiz olarak ayaklandıkları koşullarda, iktidar sorunu her zamankinden çok daha büyük bir önem kazanır.

Proletaryanın devrim programını, bu programın devrimci politik özünü, toplumsal program ve diğer siyasi ve toplumsal dönüşüm hedeflerini şimdiye dek açıklamış bulunuyoruz. Gelinek noktada sorun devrim programını hayata geçirmektir. Ayaklanmış kitlelere dayanarak devrimci hedefleri pratik olarak gerçekleştirmek günün en ivedi en temel ve en önemli görevidir.

FAŞİZMİN CİNSİ, DİNİ, IRKI YOK

“Hepsi bizim düşmanımız ve onların kanı bizim elimizde olmalı. Bu öldürülen teröristlerin anneleri için de geçerli. Annelerin oğullarının peşinden gitmeleri adil olur. Ölmeliler ve evleri yıkılmalı ki bir daha terörist yetiştiremesinler”

Bu sözler yüzbinlerce yahudiyi ve komünisti kadın-erkek-çocuk demeden fırınlarda yakan, gebe kadınların üzerinde deneyler yapan, faşizme adlarını veren Nazilere ait değil. Bugünlerde Ortadoğu'yu kasıp kavuran, Alevi-Sünni ayırdetmeden çocuk-yetişkin demeden çarmıha geren ya da kellelerini uçuran vahşi İŞİD'lilere de ait değil. Bu sözler İsraili bir kadın milletvekiline ait. Rahat oturduğu koltuğunda makyajını tazeleyerek kameralara hoş bakışlar atan genç bir kadına...

Independent gazetesinde yayımlanan bir haber, İsraili aşırı sağ kadın milletvekili Ayelet Shaked'in, İsrail'in Gazze'ye düzenlediği operasyonlara destek amaçlı söylediği bu sözlerle yer verdi.

Okur okumaz insanın tüylerini diken diken eden sözcüklerin sahibi kim diye gözlerimiz aradı hemen. Bir kadın. Evet, gencecik bir kadın bunu söyleyen ve bir halkın temsilcisi, vekili... Çok mu şaşırtıcı oluyor bir kadının ağzından kan damlaması...

Uzağa gitmeye gerek yok. 90'larda Türkiye başbakanlarından Tansu Çiller'in kan kokan sözlerinin ardından art arda yaşanan faili meçhullere

bakmak yeterli, ki tetikçisi yeni tahliye edilerek kanlı elleriyle aramızda dolaşmaya başladı. Ya da Dersimlilerin evlerine ölüm bombalarını yağdıran savaş pilotunun, “ilk kadın pilotumuz” olduğunu hatırlamak da yeterli.

İki kat isyan etmek, iki kat fazla haykırmak geliyor içimizden... Hani kadınlar yaşamı üretti... Hani kadınlar, analar sevgi ve şefkat kaynağı idi... Hani...

Bir kez daha yüreğimiz kanayarak görüyoruz ki, faşizmin rengi, ırkı, ulusu, dini ve cinsiyeti yok... Sermaye sadece kendi çıkarları için var; acıması ise sadece kendisi için.

Filistinli hastane kaynaklarına göre 5-13

Temmuz günleri arasında en az 163 kişi hayatını kaybetti, 1100'e yakın kişi de yaralandı. Sosyal medyada paylaşılan fotoğraflardan, ölenlerden önemli bir kısmının çocuk olduğunu görüyoruz. Kurşunlanmış, kafası parçalanmış, bir kucağı bile doldurmayan kanlı bedenler...

16 yaşındaki Filistinli Mohammed Abu Khudair'in, 3 İsraili gencin öldürülmesine misilleme olarak yakılarak öldürülmesinin yarattığı acı ve kin daha taze iken, bu karelerle öfkemizi haykıracak yer arıyoruz... Tüm bu kanlı sistemi yıkmak için yüzlerce sebep daha buluyoruz... Ve onlarca yıl önce söylenmiş o sözü haykırıyoruz: Ya Sosyalizm Ya Barbarlık!

Filistin'e Hava Saldırısı Ve FHKC'den Destek Çağrısı

İsrail Filistin'e yönelik saldırılarına devam ediyor. Gece İsrail ordusunun Filistin'e yaptığı hava saldırısında 12 Filistinlinin öldüğü, 70 kişinin de yaralandığı öğrenildi.

İsrail ordusu bugün öğle saatlerinde Filistin'in güneyine yönelik hava saldırısı düzenledi. 1 kişi ölümlük, 25 kişi de yaralandı.

İsrail Haaretz gazetesi ise, Başbakan Benjamin Netanyahu'nun Filistin Gazze Şeridi'ne kara harekatı düzenlemesi için İsrail ordusuna talimat verdiğini bildirdi ve bir kara hareketinin gündemde olduğunu söyledi. Operasyonun amacı ise “ Hamas'a ağır darbe indirerek örgütü korkutma, böylece güneyde sakinliği tesis etme” olduğunu söylüyor. Geçtiğimiz günlerde de Filistinli bir gencin yakılarak öldürülmesi gündem olmuştu.

Saldırlar üzerine FHKC de bir açıklama yaptı. FHKC'nin açıklaması şöyle:

“Siyonist işgalci ve yerleşimcilerinin, Batı Şeria, Gazze ve 48 topraklarında yaşayan tüm Filistin halkına saldırısı ivme kazanarak sürüyor. İşgal ordusu ve yerleşimci çeteleri son günlerde vahşet dolu insanlık suçları işlediler: Bunların başında Kudüs Şofat mahallesinde Filistinli Mohamad Abu Hdeyr'in yakılarak öldürülmesi ve Gazze'ye devam eden hava saldırısı geliyor.

Halkımız bu saldırının karşısında bir an bile susmadı ve direniş ilkesinden hiç vazgeçmedi. Filistin'in tüm şehirleri, mülteci kampları ve köylerinde halk ayağa kalktı. Kudüs'ün Şofat mahallesinden Abudis'e kadar, Hayfa'dan Batı Şeria'ya, Nasıra'dan Gazze'ye kadar. Batı Şeria ve 48 Topraklardaki Filistinli gençlerinin sapanları, molotofları ve taşları Gazze'deki direnişçilerin roketleriyle birleşti. Filistin halkının tamamı, ortak iradesi ve ortak geleceği etrafında bir kere daha toplandı. İşgal edilmiş toprakların her parçasındaki halkımız tek beden olduğunu, işgalcinin ve işbirlikçilerinin politikalarının bir hal-kın özgür olma ve onurunu koruma iradesini karamayacağını gösterdi.

Bu halk ayaklanması ve direnişin sürdüğü bu günlerde işgalci ise Gazze'ye karşı savaş çanlarını çalmaya başladı. Zaten Gazze, devam eden abluka, bombardıman, suikast politikası ve iç bölünmenin sonucunda olağan hayat koşulları sürdürmekten uzaktı.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi halkımızın ve toprağımızın içinde bulunduğu bu çok ağır koşulları göz önünde bulundurarak şu çağırıyor:

1- Her yerde bir bütün olarak Siyonizme karşı mücadele etmek. Filistinlilerin silahlı mücadele hakkını savunmak ve bu mücadeleyi sürdürmek.

2- Filistinli örgütlerin askeri kanatlarının ortak bir plan ve çalışmasıyla İsrail işgal ordusuna karşı ortak bir cephe oluşturmak.

3- Filistin ulusal birliğini sağlamak için Hamas ve Fetih'in gerekli adımları atmak için daha sahici ve hızlı davranması.

4- Halkımızın ihtiyaçlarını karşılamak, direniş güçlendirmek ve İşgalcinin karşısında durabilmek için saldırı altındaki tüm toprağımızda halk komitelerini oluşturmak. Halkımızın, hedef olma ihtimali olan evlere canlı kalkan oluşturma pratiğini örnek almak ve geliştirmek.

5- Gazze'nin gültide zorlaşan hayat koşullarını hafifletmek için, kardeş ülke Mısır'dan Gazze Refah kapısını açmasını talep etmek.

6- UNRWA (Birleşmiş Milletler Yardım ve Çalışmalar Ajansı) ve Kızılhaç gibi uluslararası yardım örgütlerinin bu zorlu günlerde gereken görevlerini yerine getirmesi.

7- Mohamad Abu Hdeyr'in yakılarak öldürülmesi ve buna benzer insanlık suçlarının ulus-

lararası mahkemelerde yargılanması için Filistin Yönetimi'nin gerekli çalışmaları yapması.

8- Direniş Filistin toprağının ve diasporasının her bulunduğu yerde sürdürmek. İşgalcinin karşısında her yerde mücadele etmek.

Filistin halkına sesleniyor ve diyoruz ki; mücadelede birleşelim. Ortak irademizi, mücadelemizin sürekliliği ilkesiyle direnişe yanıtalım. Filistin'in en güneyinden en kuzeyine, nehirden denize kadar, tüm halkın ortak direnişinin işgalcinin tüm saldırılarının üstesinden gelebileceğine inanıyoruz.

Zafere kadar birlik içinde direniş

FHKC – Gazze
08.07.2014"

Filistin'e Uygulanan Şiddet Protesto Edildi

“Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi”, İsrail'in Filistin'e yönelik artan saldırılarını 28 Haziran günü Galatasaray Meydanı'nda protesto etti.

Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi, İsrail devletinin son iki haftadır Filistin halkına uyguladığı vahşeti protesto etti. “Filistin İle Dayanışma İsrail'e Boykot” ve Arapça “İsrail İle İşbirliği Filistin'e İhanettir” pankartları ve “Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak”, “Merwan Barghouti'ye Özgürlük”, “Siyonist İsrail Filistin'den Defol”, “FHKC Lideri Ahmad Saadat 30 Yıldır İsrail Hapishanelerinde” dövizlerinin açıldığı eylemde, Filistin ve FHKC bayrakları açıldı.

Hep bir ağızdan Arapça, Türkçe, Kürtçe ve İngilizce Filistin'e özgürlük isteyen Boykot girişimcileri, “Her Yer Filistin Hepimiz Filistinliyiz”, “Filistinli Tutsaklar Yalnız Değildir”, “Katil İsrail Ortadoğu'dan Defol”, “İsrail'e Boykot Filistin'e Özgürlük” sloganları atıldı. Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi adına basın açıklamasını Ayşe Düzkan okudu.

Geçtiğimiz günlerde İsrail devletinin işgali altındaki Batı Şeria'da 5.800'ü aşkın Filistinli tutsağın özgürlüğü için üç İsraili yerleşimcinin esir edilmesi ardından, İsrail işgal güçlerinin Filistin halkına saldırısının başladığını hatırlatan Düzkan, “On altı gün içerisinde 11 Filistinli öldürüldü. 70'den fazla çocuk, ikisi parlamenter olmak üzere 566 Filistinli tutuk-

landı” dedi. İsrail hapishanelerinde tecrit edilen Filistinli tutsakların kendilerine uygulanan insanlık dışı ve hukuksuz muamelelere karşı 63 gün açlık grevi yaptıklarını hatırlatan Düzkan, İsrail'in açlık grevcilerinin zorla besleme işkenesini önünü açan yeni bir yasa çıkarttığını anlattı.

Bütün bu zulme karşı 2009 yılından bu yana Türkiye ve İsrail arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin giderek arttığına dikkat çeken Düzkan, bu ilişkilerde görünürde hakim olan politik gerginliğin aksine iki ülke arasında istihbarat ve askeri ilişkilerin tam gaz devam ettiğini vurguladı. Türkiye devleti ve iktidarına, “İsrail'e karşı ciddi adımlar at” diye seslenen Düzkan, Türkiyeli sanatçı, akademisyen ve üniversite öğrencilerine İsrail'in resmi kültürel ve akademik kurumlarına karşı boykot başlatma çağrısında bulundu.

Amed'de Ucuz Ulaşım Saldırı Ve Protesto

Silvan-Amed arasında Büyükşehir Belediyesi'nin otobüs ücretlerini ucuzlatması sonucu zarar ettiklerini ileri süren minibüs ve otobüsçüler, 4 Temmuz günü öğle saatlerinde 7 otobüsle Büyükşehir Belediyesi önüne geldi. Araçlarından inen ve ellerinde sopa bulunan grup, bina girişindeki güvenliklerin bulunduğu binaya saldırdı. Saldırısı engellemek isteyen en az 4 belediye güvenliklisi linç edilmek istendi. Ağır yaralanan güvenlikçiler havaya ateş açarak kurtuldu.

Gruplar daha sonra Belediyenin giriş kapısına saldırarak buradaki kapı ve pencereleri tahrip etti. Yaşanan saldırıda en az 4 güvenlikli ağır yaralandı. Olay yerine çok sayıda polis ekibi gelirken, saldırgan gruptan kimseyi gözaltına almaması dikkat çekti. Belediye binası önündeki gerginlik halen sürüyor.

HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Yurdusev Özsökmenler, bir grup şoförün Amed Büyükşehir Belediyesi'ne saldırısı ve polisin tavrını yazılı açıklama ile kınadı.

Açıklamada, "Belediyenin ucuz ulaşım imkanları oluşturması halk yararına bir adımdır. Belediyenin halka hizmet etmesinden, halkın bu hizmetlerden eşit bir biçimde yararlanmasından rahatsız olan odaklar bu saldırıyı gerçekleştirmiştir. Halkların Demokratik Partisi olarak, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ne yönelik gerçekleştirilen bu çirkin saldırıyı kınıyor; demokratik kamuoyunu özgür belediyelerle dayanışmaya çağırıyoruz. İçişleri Bakanlığı'ni, bu saldırıya göz yuman, teşvik eden, saldırıda sorumluluğu bulunan Emniyet yetkililerini görevden almaya, savcılığı da bu olayın arkasındaki güçleri açığa çıkartacak şekilde soruşturma başlatmaya çağırıyoruz" denildi.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesine yapılan saldırı, 5 Temmuz günü kitlesel basın açıklamasıyla protesto edildi. Belediye önünde yapılan ve binlerce kişinin katıldığı basın açıklamasına HDP Milletvekilleri Demir Çelik, Nursel Aydoğan, Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanları Gülten Kışanak ile Fırat Anlı ve altı kademe belediye eş başkanlarının yanı sıra bazı sivil toplum örgütlerinin temsilcileri de destek verdi. Açıklama sırasında "Belediyemize Saldırı İnşa Sürecine Saldırır, Buna Asla Geçit Vermeyeceğiz" ve "Halka Hizmet Anlayışımızı Hiçbir Güç Engellemez" pankartı taşındı.

Basın açıklamasını okuyan BDP İl Eş Başkanı Zübeyde Zümrüt, "Büyükşehir Belediyemizin ulaşım dönük yeni çalışmalar başlatmasının ana nedeni halkın kaliteli hizmetten faydalanmasıdır. Bu amaç doğrultusunda Büyükşehir Belediyemiz, ilçeler ile Diyarbakır arasında bir süredir yolcu taşıma amaçlı otobüs seferleri başlatmış bulunmaktadır. Büyükşehir Belediyemizin ulaşım yönelik geliştirdiği yeni çalışmayı kendi menfaatlerinin aleyhine gören bazı çıkar amaçlı gruplar ve bir takım çetevari yapılanmalar ile buna karşı çıkan Silvan Minibüs Hattı Kooperatifi ile bazı dolmuş sahip ve şoförleri, halkın hizmet kalitesinden faydalanmasını engellemeye çalışmaktadırlar. Bu kesim kendi çıkarlarını halkın çıkarlarının önünde görmekteler. Bu kesimler dün itibarıyla büyükşehir belediyemizin bu hizmeti başlatmış olmasından dolayı bir araya gelerek sopalarla

belediyemize fiili olarak saldırmış bulunmaktadır. Bu saldırıda belediye personelleri yaralanmıştır. Belediye otobüsleri de tahrip edilmiştir. Belediyemiz zabatları saldırıyı engellemek istemiş, ancak saldırı artarak devam etmiştir. Olay yerin gelen polis saldırıyı seyretmekle kalmamış, halkın saldırıya cevap vermesi üzerine polis gaz bombaları ile halka ve belediyeye saldırmıştır. Polislerle birlikte belediyeye saldıran bu çeteyi nefretle kınıyor ve lanetliyoruz" dedi.

Halkın hizmetlerden faydalanmasının kimse için engelleyemeyeceğini belirten Zümrüt, "Bu halk çetelere ve menfaatçilere pabuç bırakacak bir halk değildir. Parti olarak bu çetelere, bunlarla hareket edenlere asla izin vermeyeceğiz. Halkımızın hizmetlerden en üste seviyede faydalanması için ne gerekiyorsa yapacağız" dedi.

Daha sonra konuşan HDP Muş Milletvekili Demir Çelik ise, insanlık dışı saldırıyı kınadıklarını belirterek, "Kürt özgürlük hareketini askeri noktada bitiremeyenlerin çirkin oyunları devam ediyor. 1 aydır büyükşehir belediyemizin önünde güya çocukları PKK tarafından kaçırıldığı iddia ederek belediye önünde oturan ve orada yapılmak istenen oyun bir hiledir. Onlar da biliyor, Allah da biliyor, dost ve düşman da biliyor ki, PKK'nin değil çocuk, genç kaçırılmaya ihtiyacı yok. 2002 yılından bu yana PKK meşru savunmada kalıp demokratik siyaset üzerinden Kürt sorununun demokratik çözümüne fırsat veren en önemli aktördür. Onun yeni gerilla ve militana ihtiyacı yok. Çocuklar umudu dağlarda arıyorsa düşünmesi gereken Başbakan ve AKP'dir. Savaşı bitirmek adına sayın Abdullah Öcalan'ın on yıllardır sürdürdüğü inadına barış mücadelesine cevap vermeyenler onlardır, onları mahkum etmek gerekiyor. Onlara karşı barışseverlerin ayağa kalkması ve artık yeter demesi gerekiyor" diye konuştu.

Çelik, "Bu oyunu boşa çıkartacağız. Özgür Kürdistan'a ulaşacağız ve onun mücadelesini vereceğiz. Demokratik Özerkliğin yaşama geçtiği günlerden geçiyoruz. Ulusal ittifaka ulaşan bir yolla harekete geçeceğiz. Kendimizi kendimiz yöneteceğiz" dedi.

Salırgan şoförlerden bir grup, 8 Temmuz günü belediye binası önünde bir açıklama yaparak, olay-

lardan dolayı özür dilediler.

Silvanlı şoförler adına basın açıklamasını okuyan Silvan Minibüs Hattı Kooperatifi'nden Menaf İlvar, bazı çevreler tarafından belediyeye saldırma konusunda yönlendirildiklerini ve yaptıklarından dolayı özür dilediklerini söyledi.

Van'da Halk Sokakta

Van'ın Başkale ilçesinde Türk ordusunun HPG gerillası Şervan Koçer kod adlı Alican Erikmen'i kurduğu pusuda yaralı olarak esir aldıktan sonra katlettiği açıklanmasının ardından, Van'da halk sokağa döktü.

4 Temmuz günü halk, Cumhuriyet Caddesini trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptı. Burada basın açıklaması yapılırken, açıklamaya aralarında BDP Van İl Başkanı Musa İtaç, HDP Van İl Başkanı Harun Okay ve binlerce kişi katıldı. Açıklama ardından kitle daha sonra "Şehit Namının" sloganları atarak BDP İl binasına doğru yürüdü.

Kitle il binasına yaklaştığı sırada polis, biber gazı, plastik mermi ve tazyikli suyla saldırdı. Bunun üzerine kitle polise taşlarla karşılık verince çatışma çıktı. Yakınlarda bulunan polis karakoluna yürüyen kitle karakolu taşlamaya başladı.

Bu arada BDP önünde toplanan bir grup da "Şehit Namının" sloganları attı. BDP binasına yönelen polis TOMA'larla BDP binasına saldırdı. Saldırıda polis il binasına gaz bombaları attı. Bu sırada çok sayıda kişi yaralandı. Yaralananlar arasında bulunan BDP Van İl Başkanı Musa İtaç ambulansa hastaneye kaldırılırken bir çok kişi gözaltına alındı.

"Kobane'ye Her Saldırı, Burada da Karşılık Bulacaktır"

Rojava'nın Kobanê kantonuna dönük saldırılar, HDP-HDK çağrısıyla düzenlenen eylemle protesto edildi.

13 Temmuz günü HDP'li yöneticiler ve milletvekillerinin de yer aldığı eyleme, Mücadele Birliği Platformu ve çok sayıda siyasi parti katıldı.

"Rojava'da Ölüm Çetelerine Karşı Seferberlik", "Berxwedana Kobanê Azadkirina Kurdistanê Ye", "Rojava Devrimi Ortadoğu'da Özgürlük Devrimi", "Kobanê Halkımızın Kahramanca Direnişini Selamlıyoruz", "Ölüm Orucu Şehitlerimiz Onurumuzdur" pankartlarının taşındığı eylemde, Abdullah Öcalan, HPG, YPG ve KCK bayrakları taşındı.

Saraçhanede Parkı'nda sloganlarla toplanan kitle, Aksaray Metroına doğru yürüdü. Yüzlerce kişi hep bir ağızdan "Bijî Berxwedana Kobanê", "Kürdistan İŞİD'e Mezar Olacak", "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP", "Bijî Serok Apo", "Disa Disa Serhildan Se-

roke Me Öcalan", "Kürt Halkına İmha Dayatılamaz" sloganları attı.

Aksaray Metro'suna önüne gelindiğinde Kobanê'de yaşamını yitiren YPG/YPJ'liler için yapılan saygı duruşunun ardından ilk sözü BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Emrullah Bingül aldı ve Rojava devriminin Ortadoğu devrimi olduğu kadar, kadın ve tüm ezilen halkların devrimi olduğunu vurguladı. Bingül konuşmasında, "Herkes şunu iyi bilsin ki asla ve asla kimse kazanmış olan Rojava devrimini boğamayacaktır. AKP hükümeti desteğini çekmediği takdirde İŞİD'in akıbeti ne olacaktır, onların da akıbeti aynı olacaktır" uyarısında bulundu.

Ardından sözü HDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel aldı. Sadece Kobanê'ye yönelik saldırıları değil aynı zamanda İsrail devletinin Filistin halkına yönelik sürdürdüğü katliamları da lanetlemek için bir araya geldiklerini vurgulayan Tuncel, Ortadoğu'da kendi kaderini tayin etmek isteyen tüm halkların emperyalist kuşatma altında olduğunu söyledi. Rojava devriminin Ortadoğu halklarına yeni bir ufuk açtığını hatırlatan Tuncel, oraya dönük her saldırının da eşitliğe ve özgürlüğe yapılan bir saldırı olduğunu ifade etti. Tuncel, "Kobanê Kürdistan'ın kalbidir oraya yapılan her saldırı buradan da cevap bulacaktır" dedi.

EDİTÖR

BOYKOT

Emekçi sınıfların ve ezilen halkların önüne yeniden yeni bir sandık koyuluyor ve onlardan yeni bir diktatör seçmeleri isteniyor. Elbette "demokrasi" adına.

Sermaye sınıfının tüm medyası, televizyon kanallarıyla, sosyal medyasıyla, gazeteleriyle bu konuyu emekçi sınıfların ve ezilen halkların gündemine sokmak için ellerinden geleni yapıyorlar.

Dinci faşist iktidarın tepe noktasında kim olsun? Polise "daha ne bekliyorsunuz" sözleriyle "vur" emri veren mi, yoksa ömrünü komünizme karşı mücadeleye adanmış bir başka dinci faşist mi?

Sahte, göstermelik, "demokrasi" ile hiç bir alakası olmayan seçimlere meşruiyet kazandırmaktan başka bir rolü olmayan ve olamayacak olan HDP'li aday saymaz isek, emekçi sınıflarla ezilen halkların önüne koyulan seçenekler işte bundan ibaret.

Ve daha önemlisi, emekçi sınıfların, ezilen halkların önüne konulan Hacivat-Karagöz seçeneklerinden birini seçmeleri istenirken sokaktan çekilmeleri, düzene ve dinci faşist iktidara karşı başlattıkları genel saldırdan vazgeçmeleri isteniyor.

Cumhurbaşkanlığı seçimleri denen karagöz oyununun sermaye sınıfı açısından en önemli yönü işte bu noktadır. Emekçi sınıfların ve ezilen halkların dinci faşist iktidar somutunda düzene karşı başlattıkları genel saldırdan seçim ya da başka bir bahaneyle durdurulması; devrimin toplumsal güçlerinin sokaktan çekilmelerini sağlamak, sömürücü sınıf açısından yaşamsal bir sorun haline gelmiş durumdur.

Çok açık, emekçi sınıfları ve ezilen halkları hangi bahaneyle olursa olsun sandığa çağırarak, dikkat, enerji ve bilinçlerini bu Hacivat-Karagöz oyununa çevirmek, onları sokağa değil ama sandık başına çağırarak sermaye sınıfının, dinci faşist iktidarın ekmeğine yağ sürmek olacaktır.

Bunu yapanlar, gerçekleri ne olursa olsun dinci faşist iktidarın ve tekeli sermaye sınıfının çıkarlarına hizmet etmiş olacaktır.

Emekçi sınıfların, Kürt halkının, Alevilerin, ezilen ulus topluluklarının çıkarları kendilerini ezen devletin, iktidarın başına kimin geçeceğini seçmekte değil ama Haziran Halk Ayaklanması yolundan yürümektir.

Faşist devlet ve onun dümenini elinde tutan dinci faşist iktidar, bir yandan "demokrasi" demagojisiyle devrimin toplumsal güçlerini aldatıp oyalarken diğer yandan dinci faşist çeteleri örgütleyip silahlandırarak iç savaşın çok daha kanlı aşamalarına hazırlık yapmakta.

Aleviler, Kürtler ve farklı inançtan ulusal topluluk halkları üzerinde vahşet uygulayan dinci faşist çeteleri Suriye ve Irak'ta şimdi de Türkiye'de silahlandırmakta, örgütlemekte ve elde hazır bir iç savaş gücü olarak tutmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı seçimi, aynı zamanda, bu süreci perdeleme oyunudur. Seçime katılmak, dinci faşist figürlerden hangisinin bu hazırlıkları yürütmeye karar verme sürecine katılmak, suçta ortak olmaktır.

Bu tarihi hataya düşmekten sakınmanın tek yolu, seçimleri boykot ederek Haziran Halk Ayaklanması yolundan yürümek, düzene, onun tüm politik ve askeri güçlerine karşı başlatılmış olan genel saldırıyı sürdürmektir.

Seçimlerle oyalanmak, cellatlarımızın başına kimin geçeceğini seçmek emekçi sınıfların, Kürt halkının, ezilen ulus topluluklarının çıkarına değil, işi de değil.

Şimdi devrim zamanı.

HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ise "Rojava hepimizin hayalleri, daha özgür bir geleceğe sahip olmamız için direniyor" dedi.

Eylem, sloganlarla son buldu.

Taylan Işık

KOBANİ DİRENİŞİ İLE DAYANIŞMAYA!

Adı IŞİD denilen katil sürüsü, on günden fazla bir süredir Kobani'de Kürt halkına ve diğer ezilen ulusal topluluk halklarına karşı alçakça ve vahşice bir saldırı başlatmış bulunuyor.

Baştan söyleyelim, Rojava ile, Kürt halkıyla, her inançtan ve ulusal topluluktan ezilenlerle söze/lafa değil pratiğe dayalı bir dayanışma günün en acil görevlerinden biridir.

Nedeni açık: Dinci-faşist çetelerin Rojava topraklarında, Kobani'ye karşı başlattıkları saldırı Ortadoğu halklarına, Ortadoğu devrimine karşı başlatılmış bir savaştır.

IŞİD denen katil sürüsünün arkasında yer alan, daha doğrusu iplerini ellerinde tutan güçler bu konuda her türlü kafa karışıklığa, belirsizliğe son vermeye yeter.

Bu çetelerin arkasında yer alan, iplerini ellerinde tutan ve saldırı emrini veren güçlerin başında Türkiye geliyor. Türkiye'yi Katar, Suudi Arabistan, İsrail, ABD ve diğer emperyalist güçler takip ediyor. Barzaniler ise, dolaylı ve sinsî yöntemlerle bu karşı devrimci girişimin içinde boylu boyunca yer alıyor.

IŞİD çetelerinin Türkiye sınırından Rojava topraklarına girdikleri, Türkiye tarafından silahlandırıldıkları, örgütlendikleri, te-davi edildikleri artık tartışılmıyor bile.

Katar, Suudi Arabistan ve diğer gerici güçlerin ve emperyalistlerin bu çeteleri para, silah ve diğer lojistik yönlerden destekledikleri de artık saklanamıyor.

Burada temel amaç, Rojava somutundan başlayarak Ortadoğu devrimini boğmak, Ortadoğu'da gelecek devrimci girişimlere karşı askeri bastırmada kullanılacak bir üs oluşturmaktır.

Musul'dan sonra çetelerin Rojava'ya yönelmeleri, Barzani'nin bir iki sızlanmasından başka ses çıkarmaması bu ortak çıkar birliğinin sonucudur.

İsrail'in aynı günlerde, bir bahanesini bularak Filistin halkına saldırması da aynı kanlı, karşı devrimci planın devamı olarak görülmelidir.

Dolayısıyla bu planları başarısızlığa uğratmak, çeteleri ve onların iplerini ellerinde tutanlara unutamayacakları bir yenilgi tat-tırmak bu gün tarihsel bir görev haline gelmiş durumdur.

Yine de şunun altını çizmeden geçmeyeceğiz. Çetelerin Rojava'ya saldırılarını başlamadan kısa bir süre önce -ki bu ilk saldırı değildi, daha önce de defalarca bu ve diğer dinci faşist çeteler Rojava'ya Türkiye tarafından bir beki köpeği gibi saldırılmışlardı- Rojava politik temsilcileri Türkiye ve onun emrindeki faşist güçlerle anlaşmak, ittifak yapmak için Türkiye'de görüşme ve temaslarda bulunmuşlardır.

Bu uzlaşma ve karşı devrimcilerle ittifak arayışı politikasının devrimci güçlere, ezilen halklara, Alevilere güven verdiğini kim ileri sürebilir? Alevilerin kafasını kesenlerle uzlaşma ve ittifak arayışı içinde olanlar Alevi halktan nasıl bir dayanışma bekleyebilirler?

İlkeden yoksunluk, ezenlerle, sömürenlerle, egemenlerle uzlaşma ve ittifak politikasının kişiyi götürdüğü noktanın görülmesi açısından bu durumun değerlendirilmesi en başta Rojava güçleri açısından yaşamsaldır.

Türkiye'nin dinci faşist çeteleri akla gelebilecek her yönden desteklemesi, onları yönetip yönlendirmesi yeni bir durum değil, Türkiye ve diğer faşist çetelerle görüşmeye gelmeden önce, Suriye iç savaşını başladığından beri olan bir olgudur ve bu durum Rojava güçleri dahil herkes tarafından biliniyor.

Yine de Türkiye emekçi sınıfları ve tüm devrimci güçler bu gün dinci faşist çetelerin Kobani'de Kürt halkına başlattıkları saldırıları kendilerine yapılmış kabul ederek sokağa çıkmalılar.

Leninistler, zaman geçirmeden üzerlerine düşeni yapmalılar!

Gazetemiz 262. sayı 4. sayfada yer alan "Silahlı Halk Ayaklanması Ve Devrim" adlı yazı, Özgür Güven yerine hata sonucu Taylan Işık olarak yayımlanmıştır. Düzeltiriz, yazarlarımız ve okurlarımızdan özür dileriz.

Haber Cezaevi ve Yazı İşleri Müdürü İle İlgili Olunca Yayın Cezaevinde Yasaklanır

Y.E.Mücadele Birliği dergisinin 18 Haziran 2 Temmuz tarihli 261. sayısına, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi tarafından sansür uygulanıp el konuldu. Gerekçesi ise "cezaevi ile ilgili asılsız suçlamaların" yer alması.

Mayıs ayında cezaevi müdürü ve gardiyanla yaşadığı tartışmada hakarete uğrayan Sami Tunca, idari görevliler hakkında suç duyurusunda bulunurken, idare de Tunca hakkında "hakaret etmek"ten dava açmıştı.

"Yasaklanan" derginin 5. sayfasında cezaevi idaresinin açtığı davanın ilk duruşmasının haberi yer almakta idi. Bu duruşmada geçen diyalogları verdiğimiz dergimiz, davanın konusu olan cezaevi müdürünün başında olduğu kurul tarafından "sakıncalı" bulunarak 26.06.2014 tarih ve 2014/38 nolu karar ile yasaklanıyor ve cezaevine alınmıyor. Ancak yayın hakkında açılmış hiçbir yasaklama ya da toplatma, dava vs. yok.

Y.E.Mücadele Birliği Yazı İşleri Müdürü ve imtiyaz sahibi Sami Tunca, kaldığı cezaevinde, cezaevi idaresinin kendisine açtığı davayı kendi yayınında haber yaptığı için, yayını alamamakla cezalandırılıyor.

Normal şartlarda, yani yayının "sakıncalı" bulunmadığı dönemlerde de her zaman 17-18 gün gecikmeli olarak aldıklarını söyleyen yazı işleri müdürümüz, kendisi ve cezaevi ile ilgili haber yayımlandığı için yayını hiç alamadı.

Cezaevlerinde kendi yasalarını uygulayan cezaevi idaresi, pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da keyfi, baskıcı ve yasa dışı davranmaya devam ediyor. Yazı işleri müdürümüz Sami Tunca ve Y.E.Mücadele Birliği olarak, konunun takipçisi olacağız.

**BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ
MÜCADELE BİRLİĞİ SUSTURULAMAZ
ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK**

Sivas'ın Işığı Sönmeyecek

2 Temmuz 1993'te 33 kişinin Madımak Otelinde katledilişinin yıldönümünde ülkenin dört bir yanından yüzlerce insan Sivas'ta mitingde bir araya geldi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği, Alevi yöre ve köy dernekleri başta olmak üzere aralarında Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu devrimci örgütler, siyasi partiler, kültür sanat kurumları, siyasi partiler katliamı protesto eden pankartları ve dövizleriyle Cemevi önünde bir araya geldi.

Miting sırasında Sivas katliamını protesto eden "Ateş Utandı, Ateşi Bulanlar Utandı, Yakanlar Ve Yaktıranlar Utandı", "Devletin Dini Zulüm, Mezhebi Katliam", "Maraş'tan Sivas'a Roboski'den Gezi'ye, Soma'dan Şırnak'a Ve Lice'ye Adalet İstiyoruz" pankartları ve katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafının yer aldığı "Sivas Şehitlerimizi Unutmadık, Unutmayacağız", "2 Temmuz'dan Roboski'ye Bu Acı Bizimdir" yazılı pankartlar açıldı.

Türküler Yanmaz Pir Sultanlar Ölmez

"Güneşin ak yüzüne bir duman çöktü / Bir türkü çığlıkla ateşe düştü / Kuytu bir köşede bir çiçek düştü / Döküti yağmağın boynunu büktü... / Kararmış yüreğin hiç ışığı olmaz / Bilmez misin ki türküler yanmaz / Günü gelir sanma hesap sorulmaz / Dayanır kapına Pir Sultan ölmez..."

Çiğli Forumu Bileşenleri, 1 Temmuz Salı akşamı saat 20.00'da Güzeltepe Sağlık Ocağının önünde toplanarak, Firdevs Dügün Alanına yürüyüşle 2 Temmuz Sivas Katliamını andı.

Yapılan yürüyüşte Güzeltepe halkının yoğun katılımı ve desteği oldu. Öfkeli kalabalığa sürekli ajitasyon konuşmaları yapılarak devletin bugüne kadar yaptığı katliamlar hatırlatıldı ve mücadelenin bugün olduğu gibi yarın da devam edeceği söylendi.

Firdevs Dügün alanına gelindiğinde etkinlik programı başladı. "Neden bugün burada toplandık?" denilerek kısa bir konuşma yapıldı ve 93'te Sivasta Madımak Otel'de yakılarak ve boğularak katledilen 35 can için saygı duruşu yapıldı. Etkinliğin devamında sinevizyon gösterimi, şiir dinletisi, semah erkânı ve Alevi Yol'un bağlama ekibinin bağlama dinletisi yer aldı.

2 Temmuz anmasında sık sık "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Sivas Golistan Jbo Faşistan", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Sivas Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganları atıldı.

Anma, saat 22.30'a yaklaşıldığında son buldu.

Mücadele Birliği / Güzeltepe - İzmir

Cemevi'nden yola çıkan binler, Hükümet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Madımak Otel girişinin önünde kurulan polis barikatında üst arama noktasından geçerken, polis ile kitle arasında arbede yaşandı, polise şişeler fırlatılarak tepki gösterildi. Arbede sürerken kitle yürüyüşünü de sürdürdü ve Mevlana'ya gelindi.

Yürüyüş sırasında yol üzerinde Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) ve Mücadele Birliği yazılımları yapıldı.

Yürüyüş kortejinin önünde Madımak Otel'de katledilen aydın ve sanatçıların aileleri yer aldı. Yürüyüş boyunca "Sivas'tan Gezi'ye Katil Devlet Hesap Verecek", "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Madımak'ı Yakanlar, AKP'yi Kuranlar", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek" sloganları atıldı. Mitingte Roboski aileleri de katıldı. Sivas katliamı yanında, Gezi ayaklanmasında, Roboski'de ölümsüzleşenler de anılıyor.

Kitle öfkeli sloganlarla Hükümet Meydanı'na ulaşırken, Mücadele Birliği Platformu ve devrimci örgütler, Meydana bayraklarını astılar.

Madımak, Maraş, Çorum, Gazi, Roboski, Gezi Ayaklanması'na ilişkin öfkeli sloganlar birbirine karışıyor ve hesap sormak için bir araya gelindiği belirtiliyordu.

Öfkeli kitlenin yürüyüşü Madımak Otelinin önünde sona erdi. Burada 2 Temmuz Tertip Komitesi tarafından açıklama yapıldı. Kurum temsilcileri ve ölümsüzleşenlerin aileleri de, otelin içine karanfiller bıraktı.

Antakya'da 2 Temmuz

Tarih 1993... Sivas'ta Madımak Otel, şiirlerle türkülerle semaha dönelerle beraber yanıyor. 37 can diri diri yakılıyor...

2 Temmuz günü, Eğitim-Sen önünde Antakya Emek ve Demokrasi güçleri olarak 21 yıl önce Sivas'ta yakılan canlarımızı anmak için Antakya halkında katılımıyla bir araya geldik. Ellerinde dövizlerle hiç azalmayan sloganlarıyla kitle buradan yürüyüşüne başladı.

Kısa bir süre sonra Saray Caddesi girişinde kitlenin öne çekilme kuvveti polis tarafından kesildi, TOMA hazır bir şekilde bekletildi. Ama kitlenin geri adım atmaya niyeti yoktu; temsilciler ve polis arasında uzun süre konuşmalar yapıldı. Polis Saray Caddesi'nin açılmayacağını, diretilmesi halinde müdahale edileceğini söyleyerek eylemin bitirilmesini istedi. Ama bu tehdit karşısında "Polis Defol Bu Sokaklar Bizim", "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganları daha gür atıldı.

Bir süre sonra polis geri çekilerek yolu açtı. Sloganlarla Saray Caddesi boyunca yürüyen kitle Yeraltı Çarşısı'na geldi ve burada yapılan basın açıklamasında "12 Eylül'ün

mezhepci ve otoriter anlayışının bugünkü taşıyıcısı olan AKP iktidarı tekelci iktidar hırsıyla taşıdığı bu mirası daha da karanlığa doğru pekiştirmektedir. Ülkemizde ve Ortadoğu'da halkları karşı karşıya getirecek etnik ve mezhepci bir temelde ayrımcılığı körüklemektedir. Unutulmasın ki insanlık, kendisine karşı işlenmiş suçları asla unutmamıştır ve unutturmayacaktır. Onların karşısında özgürlük ve eşitlik mücadelesi her yerde yükselmeye devam etmektedir. Sivas'ta katledilen aydın ve sanatçıların fikirleri büyümekte kardeşlik umudu filizlenmeye devam etmektedir. Tekçi zihniyetin yok etmek istediği tüm inançlar, kültürler ve etnik kökenler kendi kimlikleri için mücadele etmektedir. Kardeşlik adım adım büyümekte, barış emek ve demokrasi yolunda yürüyenlerin sayıları artmaktadır" denildi.

Basın açıklamasından sonra 15 dakikalık oturma eylemi yapıldı ve Sivas için yapılan türküler dinlendi. Oturma eylemi bittikten sonra 4 Temmuz'da Antakya Adliyesinde görülecek olan Abdullah Cömert davasına çağrı yapılarak eylem sona erdi.

Mücadele Birliği Antakya

Basmane'de Sivas Anmasına Polis Saldırısı

İzmir'de 2 Temmuz Sivas Katliamı Anması yapmak üzere İzmirli akşam saat 19.00'da Basmane'de toplanmaya başladı. Yürüyüş başlamadan hemen önce polis kitleye dağılması yönünde uyarıda bulundu, fakat İzmir halkı yürüyüş yapmakta kararlıydı.

Yürüyüşe izin verilmemesi üzerine sloganlarını haykıran kitle, oturma eylemine geçti. İkinci uyarıya rağmen dağılmayan kitleye oturdıkları sırada polis saldırdı.

TOMA'lar ve akreplerle saldıran polis kitleyi, Alsancak Pastanesi yönüne doğru sürmeye başladı. Burada polise karşı koyan kitle içinde yaralananlar oldu ve 9 kişi gözaltına alındı.

Polisin tüm saldırısına rağmen anmayı yapmakta kararlı olan İzmir halkı saat 22.30'a bir eylem çağrısı daha yaptı.

Gözaltına alınan 9 kişinin gecenin geç saatlerinde serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği / İzmir

Sarıgazi'de Sivas Öfkesi!

2 Temmuz Sivas Katliamı'nın yıldönümü... Aydınların sanatçıların, 33 canın diri diri yakıldığı günün yıldönümü... Devlet yetkililerinin yarışırca yakanları akladığı Madımak katliamının yıldönümü...

2 Temmuz yaklaşırken İstanbul'da da Sarıgazi'de başladı ilk eylem çağrıları. Ozaltiler, afişler, bildiriler ve araçlarla sesli çağrılar yapıldı. Sarıgazi'den emekçi dostlar "2 Temmuz'da yürüyüşümüz var" deyip davet ettiler.

Karar verilmiştir... 2 Temmuz anması için Sarıgazi'ye gidiyoruz.. Gezi eylemlerinde Sarıgazi'den binlerle köprüye yürüyüşe geçen, semtlerini emniyet güçlerine dar eden Sarıgazelilerle yürümeye...

2 Temmuz akşamı 20.00-20.30 sıralarında başlar demişlerdi. Saat 20.00'de Demokrasi Caddesi'nden Vatan İlköğretim Okulu'na doğru yürümeye başladım... "Başka semtlerininkine benzemez Sarıgazi halkının eylemi" sözleri geldi aklıma... Devrimci örgütler Sarıgazi'yi renk renk pankartlarıyla donatmışlar. Ama insan sayısı çok az.. Grup grup gençler sloganlarla okula doğru gidiyorlar... Sağda solda gördüklerimle selamlaşırken nasıl oldu, ne zaman oldu anlamadım.. Kortej oluşuvermiş yürünmeye başlanmıştı.

Her birkaç metrede bir katlanlar oluyor yolun kenarından korteje.. Biraz yavaşlıyorum.. Başka pankartları grupları görmek için, Alevi dernekleri, köy ve yöre dernekleri... Yalnız gençler değil, 60 yaşında dedeler nineler de var, arabasında, kucağında minik bebeğiyle gelen aileler de.. Yani Sarıgazi halkı yürüyüşte..

Sloganlar o kadar öfkeli ve gür ki, kortej görevlileri birbirini duyamıyor.. Sloganları attranlar belirli mesafelerle durmuşlar ama kortej büyüdükçe büyüyor.. Kortej kalabalıklaştıkça yürümek de zorlaşıyor... Sloganlar daha gür, alkışlar, ışıklar birbirine karışıyor... Birkaç fotoğraf çekeyim derken kortejin başlarında-

ken ortalarında buluyorum kendimi.. Kaç dakika oldu ki kalabalık bu kadar arttı ben ortalarda kaldım...

Sonra bir yavaşlama oldu kortejde.. Sloganlar devam ediyor ama bir farklılık var.. Bir çok insan sağ tarafa doğru bakarak yürüyor.. Bir ara alkışlarla bir grubun slogan seslerini duydum... "Sarıgazi gene buldu coşacak bir şey" diye düşünürken, "Sivas'ı Unutma Unutturma!", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarını duydum.. Bir de "Yaşasın Partimiz..." ama ilk önce anlayamadım henüz ilgi çeken yere mesafe olduğunu düşünürken, tam sağ hizamda 4-5 genci alkışlayıp onlarla birlikte kortej içinde slogan atarları fark ettim. Yüzleri kapalı gençler sarı zemin üzerine kırmızı siyah yazılmış "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Silah Başında - TKEP/L" pankartı açmışlardı. "Sivas'ı Unutma Unutturma!", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği", "Deniz, İsyen, Devrim" sloganları atıldı. Sivas Katliamı, Gezi Ayaklanması, devrim mücadelesi ve Denizlerle ilgili konuşmalar yapıyorlardı... Onları izlerken yavaşladığımı hatta durduğumu fark ettim.. Ama

ben durduğum ya da yavaşladığım için insanlar dokunarak, dolanarak geçmiyorlardı.. Anladım ki, yavaşlayan ve duran sadece ben değilmişim... Sloganlar, ışıklar, alkışlar, kortejde ilerledikçe bir birine karışıyor... Havai fişekler patlatılıyor, rengarenk Demokrasi Caddesi'nden festival alanına doğru yürüyoruz... Kortejin başına varamıyorum bir türlü, alana girdiler galiba. Festival alanında

Geçen Sene: Cemaate İftar Yemeği Bu Sene: Sivas'a Araba Yok!

4 Temmuz'da Alevi Kültür Dernekleri Antep Şubesi'nin düzenlediği Sivas Katliamı'nı anma gecesine, gençlerin demok yönetimini protesto eden pankartı ve dernek yönetiminin gençlere yönelik saldırısını damga vurdu.

AKD'nin (Alevi Kültür Dernekleri) Antep Şubesi, bu yıl Sivas Katliamı için Antep'ten araç kaldırmadı. Bununla birlikte Sivas Katliamı anmasını da 4 Temmuz'da gerçekleştirdi. Anmada demerin astığı pankartlarda "Sivas Olayları'nı Anma Etkinliği" yazılarak Sivas'ta yaşananların "olay"a indirgenmeye çalışıldığı dikkat çekti. AKD'nin geçen yıl cemaat derneklerinin temsilcilerine iftar yemeği vermesi ve bu yıl Sivas'a araç kaldırmaması, tüm Alevilerin tepkisini çekti.

Sivas Katliamı Anması'nda üyelerine mesaj bile yollamayan demok yönetimini, bu gerekçelerle protesto etmek isteyen iki genç kadın "Geçen Sene: Cemaate İftar Yemeği, Bu Sene: Sivas'a Araba Yok, Düztepe Alevi Gençliği" imzalı bir pankart açtı. Pankartı açarken "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganı atan genç kadınlara, etkinliğe katılan emekçi Aleviler slogan ve alkışlarla destek verdi.

Sloganların ardından dernek yönetimi pankartın indirilmesini istedi. Gençler bunu kabul etmedi ve dernek yönetimine "Bu pankartta yazanları siz yaptınız, biz açıkladığımız için kaldıramıyoruz. Biz Hasretlerin yolunda yürü-

yoruz, siz vazgeçtiniz ama biz vazgeçmeyeceğiz!" şeklinde seslendi, halk gençleri coşkuyla alkışladı. Bu sırada Alevi gençler pankartın arkasına toplandı ve demerin gençliğinden olduğu iddia edilen biri bu gençlere saldırdı. Saldırıya yanıt vermek durumunda kalan gençlerle saldırganlar arasında kavga çıktı. Dernek yönetiminden dört kişi bu sırada pankartı çekerek indirdi.

Kavgada yaralanan olmazken, gerginliğin biraz dinmesiyle birlikte Düztepe Alevi Gençliği pankartı istediklerini söyledi. Dernek yöneticileri, pankartı şimdi bulamadıklarını, kimin aldığını bilmediklerini, gençlerin yarın gelip alabileceklerini belirtti. Gençler pankart gelmeden yerlerine oturmamakta diretince, yetkililer pankartı getirmek zorunda kaldı.

Pankart geldikten sonra bir süre daha etkinlikte kalan gençler, kitlenin büyük çoğunluğunun da etkinliği terk etmesiyle alandan ayrıldı.

DEVİRİMDEN KAÇIŞ

Ali Varol Günel

Son dönemdeki bir çok tutumları oportünist hareketlerin devrimden kaçış eğilimi bakımından, reformistleri aratmadığını ortaya koydu. İşin ilginç tarafı, devrimin bu kadar somut ve güncel olduğu koşullarda, hiç değilse bu hareketlerin utanma belasına devrimci değerlere sahip çıkması beklenilir öyle değil mi? Ama gelin görün ki, bu hareketlerdeki devrimden kaçış eğilimi günden güne daha da gelişiyor.

Bunun bir nedeni devrimden duyulan korku ise (çünkü "devrim, dünyanın en otoriter olayıdır", bir iç savaşta göze almış hiçbir siyasi hareketin yeltenebileceği bir şey değildir), bir diğer nedeni yığınların henüz bir devrim için hazır olmadığı kuruntusudur. Bizde ortalama sol hareket kendine ait tüm günahları, yığınların omuzlarına yükleyerek, bir nevi sorumluluğu da üzerinden attığını düşünür. Öyle ki yıllar yılı "devrimci durum, milli kriz" vb belirlenmesi yapan siyasi hareketler bile, söz konusu olan devrimin pratik olarak örgütlenmesi olunca, bir hendeğin önüne geldiğinde ne yapacağını bilemeyen develer misali oldukları yerde eşelenip dururlar; çünkü artık belirleyici olan söylemekten çok yapmaktır. Sverdlov'un dediği gibi, "teoriyi, yaşamda sınamak"tır.

Devrim, kapıya dayanmışsa, ki stratejileri ne olursa olsun bir çok siyasi yapı, Gezi Ayaklanması'nı, en azından "devrimin göz kırpması" olarak kabul etmek zorunda kaldı, tüm siyasi aktörlerin şapkalarını önlere koyup kitlelere önderlik etmek için neler yapılması gerektiği konusunda, herkesin anlayabileceği yalnızlıkta somut şeyler ortaya koymaları gerekmez mi? Fazla söze, gereksiz ayrıntılara boğulmadan, ilk elden atılması gerekli adımları, somut hedefler olarak kitlelerin önüne konması gerekmez mi? Bunların en başına siyasi iktidarın alınması hedefini koyup, diğer bütün hedefleri bu ana hedef doğrultusunda birleştirip, mücadeleyi yükseltmeleri gerekmez mi? Dünya devrim deneyimlerinden biliyoruz ki, gerekir. Peki gerekliliği konusunda sayfalara inciler döktürebilecek, saatlerce konuşma yapabilecek olanların iş, yapmaya gelince böyle tökezlemelerinin nedeni nedir?

Durumun tam da anlattığımız gibi olduğunu göstermek için, sayısız somut örnek verebiliriz; ama özellikle şu son dönem eylemlerinde moda olmaya başlayan "bayraklardan kurtulma" eğilimine ne demeli! Adeta herkes ağız birliği etmişcesine, eylemlere bayrak getirilmemesi, tek bir pankartın arkasına herkesin yağılması için çaba gösterir olmuştur. Eylem öncesi yapılan toplantılarda ısrarla vurgulanmasının ötesinde, eylem anında da sık sık uyarılarla, bayrakların ve pankartların vb indirilmesi istenmektedir. Ellerinden gelse eylemlere gelen binlerce insanı tek bir çuvalın içerisine doldurup karıştıracaklar ve ortaya tek bir, biçimsiz, rengi belli olmayan, hatta siyasi düşüncesinin ne olduğu ısrarla gizlenilmeye çalışılan bir kitle çıkarılacak.

Gaye ne? Bir yandan "biz şekilsiz, biçimsiz de olsak biziz" mesajı vermek ve bu şekilde bilinçsiz olduğuna kalıbımızı basacağımız(!) yığınları aklımızca kandırmaya çalışmak, bir diğeri, karşımızdaki güçlere (devlet-hükümet güçlerine) "biz örgütlü bir yapı değiliz; buraya sadece bir şeyleri protesto için gelmiş, sıradan insanlar topluluğuyuz; sizin için bir tehdit oluşturuyoruz" mesajı vermektir.

Bunun hangisinin, hangi koşullarda ağır bastığını bilmiyoruz; ama araları siyasi yapıların simgesi durumundaki bayraklarla nahos olanların bu iki düşünceden birinden birine sahip olduğundan şüphe duymuyoruz. Miting ve eylemlerde sık sık tertip komiteleri adına yapılan "arkadaşlar lütfen flamalarımızı indirelim" çağrısının arkasında yatan neden budur. Bir zamanlar insanlar o bayrakları, flamaları vb'ni eylem alanlarına sokabilmek için polis ve dişe diş bir kavgayı göze alır, bayrağına bütün değerlerinin bileşkesi olarak sahip çıkarlar; şimdi bakıyorsanız sanki ellerde bir yükümüş gibi taşıyor.

Bunda elbette son yıllarda sıkça vaaz edilen örgütsüzlüğün, dahası anarşist düşüncelerin de etkisi var. Örgütlü yapıların bayraklarına engel koyarsanız, örgütlü yapıların propagandasını da o ölçüde sınırlandırmış olursunuz düşüncesinden hareketle uygulanmaya çalışılan bu düşüncenin bir sonraki adımı, örgütlü yapıları eylem alanlarının dışında tutma çabası olacaktır.

Elbette bu öyle kolay olacak bir şey değildir; ama yavaş yavaş da olsa bunun hazırlıklarına yeltenilebileceğini de görmemiz gerekiyor. Devletin, böyle bir eğilimi güçlendirmek için yoğun çaba içinde olduğunu görmek için kahin olmaya gerek yoktur. Devletin, devrimin, örgütlülüğün simgesi olan her şeye amansızca saldırdığı ortadadır. O. böyle yapmakla kendi sınıfsal temelini uygun davranıyor. Asıl garip olan sol hareketler içerisinde bu çabaya, bilerek ya da bilmeyerek destek verilmesidir.

Siyasi hareketlerin, bayrak ve pankartları, döviz ve sloganları, onların propaganda araçları olmaktan öte anlamlara sahiptirler. Ya da kendi adımıza söyleyecek olursak, öyle olmaları gerekir. Özellikle bayraklar, bir siyasi hareketin simgesi anlamını taşırlar. Elbette siyasi hareketlerin, birbirleriyle bayrak yarışına girmeleri, bunun zaman zaman kavga vb'ne dönüşmesi doğru bir şey değildir; ama bu tür olayları engellemenin yolu, bayrakları bütün halinde kaldırmak değil, ilkeli olmaktır.

Üzerinde Denizlerin, Che'nin, diğer devrimci önderlerin resimlerinin olduğu bayrak ve pankartlardan rahatsız olmak, ancak devrimden kaçış eğilimi içerisinde olanların yapabileceği bir şeydir.

Eylem halindeki kitlelerin ellerindeki bayraklar, pankartlar, devrim önderlerinin resimleri gibi flamalar düzene isyanı, egemen sınıfa karşı başkaldırını ifade eder; onu çağırıştır. Bu anlamda sermaye sınıfının ve devletin bunlardan rahatsızlık duyması anlaşılır bir şeydir. Ya kendine "devrimci" diyenlerin bunlardan rahatsızlık duymasına ne demeli?

Sermaye sınıfı, devrimi simgeleyen her şeyden, doğal olarak, kaçıyor. Ya kendilerine "devrimci" diyenler neyden kaçıyorlar?

Sivas Katliamı Anıldı

Sivas Katliamının 21. yılında Leninistler Sarıgazi'de "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Silah Başında!" yazılı pankart asarak halkı faşizmle mücadeleye çağırdı ve 35 canımızı andı.

Pankart asma eyleminde sık sık "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Sivas'ı Unutma Unutturma" sloganları atıldı. Pankart asılırken halkın yoğun ilgisi ve desteği vardı.

Metallica'nın Ekipmanlarını Türkiye'ye Getiren 12 Tırın Musul'a Sevk Edilmesi İŞİD'da Şaşkınlık Yarattı: "Napıcaz lan biz bateriyi, gitarı??" Zaytung

Akdeniz Ülkeleri Kültürel İşbirliği Platformu, Türkiye'yi Uyardı: "Manyaklık ayrı şey, Akdenizli olmak ayrı şey..." Zaytung

Yaşlıları Özgür Kalsın Diye...

İHD İstanbul Şubesi Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi öncülüğünde 28 Haziran günü Galatasaray Meydanı'na ellerinde renkli balonlarla gelen çocuklar yaşlılarının özgürce büyümesi ve çocuk cezaevlerinin kapatılması için gökyüzüne renkli balonlar uçurdular.

"Çocuklar Değil Cezaevleri Kapatılsın. Çocuk Cezaevlerinde Hak İhlali Var! İşkence Var! Sessiz Kalma!" yazılı pankartların açıldığı eylemde, çocuklar üzerlerine giydikleri "Park istiyoruz", "Oynamak istiyoruz" yazılı tişörtlerle ve "Çocukları Değil Karanlığı Hapsedin", "Çocuk Cezaevleri Kapatılsın" yazılı dövizlerle çocukların cezaevlerinde değil oyun alanlarında olması gerektiğine dikkat çektiler.

Şarkılar söyleyip balon uçuran çocuklar sık sık "Çocukları Değil Karanlığı Hapsedin!", "Çocuk Cezaevleri Kapatılsın", "Sessiz Kalma Karanlığa Ortak Olma" sloganları atarak yaşlıları için özgürce yaşayabilecekleri bir yaşam istediler.

Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi üyesi Ümit Efe, çocuk cezaevlerinin kapatılması için mücadeleye 13 kurumla başladıklarını ve tüm çocuklar özgür olup, çocuk cezaevleri kapatılınca kadar güçlenerek mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Çocuklar için eylem yapılırca basın açıklamasını da yaşlılarının özgürlüğünü isteyen Betül Kaplan yaptı. "İsterseniz 5 yıldızlı oteller gibi hapisaneler yapın, hiç fark etmez. Çünkü çocuklar bilir ki, yine de o bir hapisanedir" diyerek çocuk-

ların algısının genişliğini ifade etti. "Çıktığında kendisini sabıkalı olarak hissedecektir, ayrıca insanlar da ona öyle bakacaktır" diyerek çocukların suça itilmesi ve toplum tarafından dışlanmasına işaret ederek, yaşlılarının dünyasını aktaran Betül, "Bir çocuk bir işi yaparken sonrasını düşünmez, çocuk yaptığı işin sonrasında nasıl sonuçlar doğuracağını anlayamaz" diyerek çocuğun, hesapsız, heyecanlı ve anlık yaşanan dünyasını anlattı. Hapishanelerin yaşlıları olan çocukların psikolojisini bozduğunu da işaret eden Betül, cezaevlerinde kalan çocukların ciddi sağlık sorunlarıyla da karşı karşıya olduklarını belirterek "Çocuk cezaevleri kapatılsın, çocukları değil, karanlığı hapsedin" diyerek sözlerini tamamladı.

Çocuk Cezaevleri Kapatılsın Girişimi imza standı açarken, çocuklar da Çocuk Cezaevleri Kapatılsın başlıklı bildiriye yaşlılarının özgürleşmesi için halka dağıttı.

Yaşlıları için özgürlük şarkıları söyleyen çocuklar "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Çocukları Değil Karanlığı Hapsedin" sloganları eşliğinde yaşlılarının özgürlüğe yol almasını simgeleyen rengârenk balonları havaya bıraktılar.

Hep 19 Yaşında

Ali İsmail Korkmaz, ölümsüzleşmesinin birinci yılında Antakya'da binlerle anıldı.

Ailesinin çağrısıyla 10 Temmuz saat 18.30'da mezarı başında yapılan anma etkinliğine Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşen Ahmet Atakan, Abdullah Cömert, Berkin Elvan, Ethem Sarısülük ve Mehmet Ayvalıtış'ın ailelerinin yanı sıra, başta Eskişehir olmak üzere pek çok ilden katılanlar oldu. Mezarı başında ailelerin söz almasının ardından, akşam saat 20.30'da Defne Amfi Tiyatro'da yapılacak Ali İsmail Korkmaz anma etkinliğine çağrı yapıldı.

Amfi Tiyatro'yu dolduran binler sık sık "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür", "Ali'ye Sözümüz Devrim Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları attı. Etkinlik, ölümsüzleşenlerin ailelerinin de salondaki yerlerini almasıyla başladı.

Açılış konuşmasını yapan Ali İsmail Korkmaz'ın abisi Gürkan Korkmaz Ali İsmail'den ve onun adına açılan Ali İsmail Korkmaz Vakfı'ndan (ALİKEV) bahsetti. Tüm katılımcılara teşekkürlerini sunan Gürkan Korkmaz "benim bir Ali İsmail'im vardı, şimdi binlerce Ali İsmail var karşımda, bize destek olan, yanımda olan herkese teşekkürler" dedi. Ayrıca 14 Temmuz'da Kayseri'de görülecek davayı hatırlatarak herkesi davasına sahip çıkmaya çağırdı. Konuşmasının devamında ayaklanmada ölümsüzleşenlerin ailelerini tek tek platforma çağırarak duygu ve düşüncelerini aktarmak üzere ailelere söz verdi. Kısa bir konuşma yapan Ethem Sarısülük'ün annesi Sayfi Ana "oğlumun katilinin bileklerinde kelepçeyi gördüm" diyerek buruk sevincini kitleyle paylaştı. Konuşmaların sonunda, Ali İsmail Korkmaz Vakfı'na (ALİKEV) yerel bir ressamın çizdiği Ali İsmail Korkmaz portresi hediye edildi.

Ali İsmail Korkmaz'ın en sevdiği sanatçılarından biri olarak bilinen Haluk Levent'in seyircilerin arasından çıkıp platforma gelmesiyle devam eden etkinlikte Haluk Levent, Ali İsmail ile aralarında geçen kısa diyalogu anlattı. Sanatçı, Ali İsmail'in "abi sen bu şarkıyı nasıl yazdın" dediği şarkısını seslendirdi.

Etkinliğin devamında Arapça tiyatro yapan Mesreh El Emel Tiyatro Topluluğunun hazırladığı kısa bir oyun oynadı. Hemen ardından sahne alan

Kaldırım Müzik Topluluğu Arapça Zazaca ve Türkçe türkülerini seslendirdi. Barış Atay da Ali İsmail için yazılmış bir şiiri seslendirdi.

Etkinliğe renk katan Tolga Sağ Ali İsmail'e adadığı türkülerini kitleyle birlikte söyledi. Alkış, ıslık ve sloganların dinmediği etkinlik, Pınar Aydınlar'ın sahne almasıyla daha da arttı. Pınar Aydınlar ilk türküsünü söylerken tüm devrim savışçıları ve Haziran Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin isimlerini saydığı sırada kitle dakikalarca ayakta alkış tuttu. Coşkulu bir şekilde programını bitiren sanatçı yerini İlkay Akkaya'ya bıraktı. En son sahne alan Hilmi Yarayıcı ise ölümsüzleşenlere dair ve gündeme yönelik yorum yaptıktan sonra devrim türkülerini seslendirdi.

Dolu dolu geçen etkinlik programı sloganlar ve devrim marşlarıyla sona erdi.

Abdullah Cömert İçin Antakya'da

Gezi ayaklanması sırasında yaşamını yitiren Ethem Sarısülük, Mehmet Ayvalıtış ve Ali İsmail Korkmaz'ı öldürenlerin davaları sürerken, Antakya'da yaşamını yitiren Abdullah Cömert'i öldüren polis Ahmet Kuş'un yargılandığı dava, 4 Temmuz günü Hatay 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Mahkeme için bir çok şehirden insanlar Hatay'a gelmişti. Sabahın erken saatlerinde itibaren devrimci örgütler, demokratik kitle örgütleri ve gençler Hatay Adliyesi önüne geldiğinde polis barikatıyla karşılaştı. "Abdullah Cömert Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" sloganlarıyla bekleyen kitle adliye bahçesine alınmak istemedi. Davayı izlemek isteyen yüzlerce kişi sloganlarla devletin katliamlarını protesto etti. Sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzlerin adları da haykırılarak "Yaşıyor" ve "Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Mahkemeyi izlemek isteyen ve adliye bahçesine girmek isteyenleri polisin engellemeye çalışması üzerine devrimci örgütlerden gençler bariyerleri yıkarak adliye bahçesine girdi. Duruşmaya Abdullah Cömert'i öldürmekten 25 yıl hapis istemiyle yargılanan katil polis Ahmet Kuş "sağlık sorunları"ni gerekçe göstererek katılmadı. Mahkemeye Abdullah Cömert'in ailesi, Mehmet Ayvalıtış'ın ağabeyi Muharrem Ayvalıtış, Ethem Sarısülük'ün ağabeyi Cem Sarısülük, Ali İsmail Korkmaz'ın ağabeyi Av. Gürkan Korkmaz da geldi.

Mahkemeye izleyici ve basın alınmadı. Hatice Cömert mahkeme heyetine elinde taşıdığı Abdullah Cömert'in fotoğrafını göstererek "Bak, bu fotoğraftaki Abdöcan. Ben bu çocuğu tarlalarda çalışarak büyüttüm. Suçsuz bu gençlere yazık değil mi?" dedi. Sonra sanık polis Ahmet Kuş'un avukatlarına dönerek "Bak bu Abdöcan, genç, sen de gençsin" dedi.

Kitlenin içeriye sesini duyurabilmek için sürekli slogan atması üzerine zaman kazanmak için mahkemeye ara verildi. Bu ara esnasında Abdullah Cömert'in avukatları kısa bir açıklama yaptı.

Avukatların açıklamasında yaşanan hukuksuzluk şu şekilde dile getirildi: "Can güvenliği gerekçe gösterilerek, Mersin'de hangi kurum tarafından verildiği belli olmayan bir rapor ile, mahkeme dosyası Adalet Bakanlığı'na gönderilmiştir. Fakat buradaki katil poli-

sin can güvenliği söz konusudur. Katil polis hala Hatay'da görev yapmaktadır. Herhangi bir görevden el çektilerine açığa alınma yoktur. Burada ortaya çıkan, mahkemenin güvenliği veya can güvenliği söz konusu değildir. Amaç, davayı sahipsizlendirme girişimidir. Bir başka husus ise daha evvelki polisler cinayetlerinde olduğu gibi, aynı avukatların tek bir merkezden yönetildiğidir. Katil devlet yine kendi hukukunu çığnemekten çekinmemiştir. Katillere sahip çıkmaya devam etmiştir".

Mahkeme heyetinin tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya olduğunu belirten Cömert ailesinin avukatları sanık polis Ahmet Kuş'un tutuklanması ve sorumlular hakkında işlem yapılmasını istedi.

Mahkeme heyeti verilen aranın ardından talepleri değerlendirdi ve Sanık polis Ahmet Kuş'un tayin durumunu Emniyet Genel Müdürlüğü'nden sorulmasına, sağlık raporu veren kurumdan raporun aslının istenmesine, ve Cömert ailesinin müdahililiğinin kabulüne karar verdi.

Sanık avukatlarının mahkemenin başka bir yere naklini talep etmesi ise Cömert ailesi ve avukatlarının tepkilerine neden oldu.

Mahkeme heyeti davanın başka bir yere nakli talebiyle Yargıtay'ın vereceği kararın beklenmesine karar verirken, sanık polis Ahmet Kuş'un tutuklanması talebinin reddine karar verdi ve duruşmayı 15 Eylül 2014 tarihine erteledi.

Adliye önünde süren eyleme Mücadele Birliği, Gezi Sanatı, SODAP, TÖP, Kaldıraç, KESK de Antakya halkıyla birlikte katıldı.

Mücadele Birliği/ Antakya

Ethem'in 7. Duruşmasında Katile Tutuklama

Ethem Sarısülük için yine yürekler Ankara'da atıyor. Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşen Ethem Sarısülük'ün katili polis Ahmet Şahbaz'ın yargılandığı davanın 7. duruşması için yine pek çok ilden insanlar Sıhhiye'deki Ankara Adliyesi'nde. Adliye çevresi de yine polis ablukası ve toma- akreplerle donatılmıştı.

Sabah erken saatlerden itibaren Adliye bahçesinde toplananlar, sloganlar, marşlar ile bekleyişe geçti. Ethem'in ailesinin yanı sıra Abdullah Cömert'in ağabeyi, Ali İsmail'in ailesi, Berkin Elvan'ın anne ve babası, Ankara Dayanışması ve aralarında Mücadele Birliği okurlarının da bulunduğu yüzlerce kişi saatler 10.00'a girerken adliye binasına girdi.

Duruşma salonunda da çok sayıda jandarma hazır bekliyordu. Ethem'in avukatları ilk önce jandarma yoğunluğuna itiraz ederken, katil polisin avukatları ise can güvenliği olmadığı gerekçesi ile mahkemenin kapalı görülmesini talep etti. Ethem'in avukatları da duruma itiraz etti. Mahkeme heyeti ara vererek talepleri değerlendirdi, sanığın fotoğrafları birliktirince incelendi.

Dışarıda da kitle "Ethem'in hesabı sorulacak!" sloganları ile bekliyor. Artık mahkemelerin vazgeçilmezi olan "Bir Parçası Sendi" puzzle'ı ile Ethem'in posterini oluşturulup polis bariyerine asılıyor.

Aradan sonra sanık avukat-

ları Ahmet Şahbaz'ın "3 tane sıkıtm" dediği görüntüyü kabul etti. Ethem'in avukatları da esas hakkında beyanlarını sunmaya başladı; "Kasten öldürmekten yargılanan bir şahsın ifadesini uzaktan görüntü yöntemiyle aldınız. Siz bunun sorumlusunuz. Burada kasten adam öldürme vardır. Savcının iddia ettiği gibi taksir yoktur. (...) Sanık ateş ettiği için adeta mutluluk duymuştur." denildi.

Saatler 13.00'e gelirken savcı mütalaa verdi ve "Olası kastla adam öldürme niteliğinde olduğu anlaşılmakla. Sanığın eylemine uyan maddelerce cezalandırılmasına..." dedi. Ethem'in avukatları da "mütalaaadan sonra sanığın kaçma ihtimali artmıştır. Bu sebeple tutuklanması gerekmektedir" dedi.

Bunun üzerine Mahkeme heyeti, katil polis Ahmet Şahbaz'ın tutuklanmasına karar verdi. Savcı, normalde 20-25 yıl arası hapis verilen suç için, "devletin silahını

kullanarak öldürdüğü için" 3 te 1 artırım istedi ve katil polis Şahbaz hakkında 33 yıl dört ay istendi. Karar salonda alkışlarla, Sayfi ana da gözyaşlarıyla karşılar, duruşma 3 Eylül'e ertelendi.

Kararın açıklanmasının ardından mahkeme salonu karıştı. Şahbaz jandarma korumasında kaçmaya çalıştı, izleyiciler engellemeye çalıştı. Jandarma Ethem'in avukatlarına saldırarak darp etti... Duruşma salonunun önünde de izleyicilere jandarma saldırdı. Saldırı dışarıdan, "jandarmanın polisin tutuklanma kararını hazmedememesi" olarak yorumlandı.

Aile ve avukatlar, jandarma saldırısının ardından sloganlarla adliyeden çıktı. Saatler 12.50'ye gelirken, adliye önünde basın açıklaması başladı. Mutluluğu gözlerine vuran anne Sayfi Sarısülük, "Buraya gelen herkese teşekkür ediyorum. Hepiniz benim evladımız" dedi. Karar üzerine Ali İsmail'in annesi de gözyaşlarını tutamadı.

Erdoğan'dan Adaylık Değerlendirmesi:**"Bu görevi bana layık gördüğüm için kendime çok teşekkür ediyorum..."**

Zaytung

Brezilya 7 Gol Yedi, Filistin 400 Ton Bomba!

Dünya Kupası artık bitiyor. Geride ise birçok hikaye ve hatıra bırakarak. Bu dünya kupası sahada süren mücadelelerden ziyade, sokakta süren mücadelelerle anılacak. Burjuva medyanın tüm engelleme ve görmezden gelme çabalarına karşın, emekçiler bu dünya kupasına verdikleri kavga ile damga vurdular. Yıllar sonra 2014 Dünya kupasını araştırırlar maçlardan ziyade, grevleri, çocukların katlini ve çatışmaları görecek... Birde burjuva medyanın Brezilya'nın Almanya'dan 7 gol yiyerek aldığı tarihi yenilgiyi, Filistin'in 400 ton bomba yemesinden daha önemli gördüğünü ve şaşkınlığının günlerce sürdüğünü görecek.

Ama futbol tarihi biraz daha derinlemesine incelendiğinde, futbolun kendi tarihsel doğumundan her geçen gün

nasil uzaklaştığını ve endüstriyelleştirdiğini görecek. Ve biraz daha kurcalandığında, dünya devriminin simgesi CHE'nin burada da bir izi olduğunu okuyacak ve gerçeklerin üzerinin örtülemeyeceği sonucuna varacaktır.

Dünya Kupası ve CHE

Tüm dünya Brezilya'daki dünya kupasına kilitlenmişken, Latin Amerika'nın direniş penaltısını anlatalım size...

Gezgin bir delikanlı bir arkadaşıyla dünyayı gezerken annesine bir kart atıyor. Nerede olduğunu yazdıktan sonra "Anneciğim" diyor kartta "Paramız bitiyor, önümüzde bir liman kenti var; bir hafta sonra o limandan kalkan bir gemiyle geri döneceğim". Annesi, oğlu gelecek diye çok mutlu oluyor.

Bir hafta sonra, oğlu yerine gene postacı birkart getiriyor.

Annesinin açtığı kartta delikanlı neden geç kaldığını anlatıyor "Anne, o liman kentine geldim ama burada bir futbol turnuvası vardı. Arkadaşımla beraber bir takım kurduk. Kazanana çok büyük bir para ödülü veriyorlardı. Finale çıktık, arkadaşım golü attı, 1-0 öne geçtik. Son dakikada hakem bizim aleyhimize penaltı verdi. Ben kaleciydim anne. Ve oğlun o penaltıyı kurtardı. Bizi bekleme, gelmiyoruz!"

O penaltı gol olsaydı delikanlı geri dönecekti. Ama gelmeyerek dünyayı değiştirecek insanlarla tanıştı. O delikanlının adı Ernesto Che Guevara'ydı. Latin Amerika'nın direnişi bir penaltıyla başlar aslında...

Bugün Günlerden Ali İsmail

19'unda yiğit bir genç Ali. Eskişehir'deki protesto gösterilerinde yer alan, boş zamanlarında yaşlıları huzurevlerini ziyaret eden, çevresindeki öğrencilere dersler veren ve başarılı olanlara hediyeler alan, çevresine karşı duyarlı, toplumsal bilinci yüksek insancıl bir yürekte Ali.

Eskişehir'deki gösteriler sırasında girdiği bir sokakta, devletin kolluk güçleri tarafından hunharca dövülüp, darp edildi. Onlarca kişi tarafından dakikalarca saldırıya uğradı. İlk doktor muayenesinde bir şeyi yok denilerek kasıtlı bir şekilde müdahale

edilmeyen bedeni, ertesi gün ve sonraki 38 gün boyunca sürecektir yoğun bakımda kaldı.

O genç bedeni yaşanan vahşete dayanamadı. Bundan tam bir yıl önce bugün gözlerini yumdu Ali İsmail. Başta Emel annemiz ve ailesini, ardından milyonlarca insanı acıya boğdu Ali. İnsan olan herkesin, Ali'nin görüntülerini seyrederken gözlerinin dolmaması mümkün değil. Ali yüreğimizi dağıladı, acılarımızı pekiştirdi. Ve yüreklerimizi kanatmaya devam ediyor.

Ali İsmail'in şahsında Gezi'de yitirdiklerimiz için Güzeltepe'de bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdik. Saat 20.00'de Uğur Mumcu Parkı'ndan başlayan yürüyüşümüz, mahalle içerisinde devam etti. Ajitasyon konuşmaları ve sloganlar eşliğinde Karakol önüne geldiğimizde polisler, takviye ekipleri ve Tomaları ile birlikte hazır beklemekte idi.

Sanat merkezimizin önüne gelirken, çevrede bulunan komşularımız tarafından alkışlarla karşılandık. Saygı duruşunun ardından Mücadele

Birliği Platformu adına bir basın açıklaması okundu. Ardından Ayışığı Müzik Atölyesinin müzik dinletisi, artık Ali İsmail ile birlikte anılan "Mağusa Limanı" türküsü ile birlikte başladı. Etkinlik, dinletin ardından sona erdi.

Büyükdere Sosyal Yardımlaşma Derneği Başkanı, İzmir Halk Forumları ve Devrimci Hareket de yürüyüşe katılarak destek verdiler.

Güzeltepe Ayışığı Sanat Merkezi ve Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı

YÖK Sınavla Sanatçı Yapıyor

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), geçtiğimiz hafta anlamsız bir şekilde Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Film Tasarım Bölümü yetenek sınavlarını iptal edip, bölüme merkezi sistemle öğrenci alma kararı verdi. Ayrıca bunu tüm hukuksuzluğu ile birlikte, sadece ÖSYM tercih kitapçığında bölümün yerini değiştirerek bildirme yoluna gitti.

Yetenek sınavı ile öğrenci alımı yapan fakülteye, son anda merkezi sınav ile alım yapılacağı açıklanmasının ardından, yetenek sınavına hazırlanan bir çok öğrenci mağdur durumuna düştü. Bu yaşanan haksızlığı protesto etmek amacıyla Sevinç Pastanesi önünde toplanan öğrenciler, Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinden sloganlarla yürüyerek, ÖSYM hizmet binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Öğrenciler basın açıklamasında "YÖK 12 Eylül darbesinin ülkemize armağan ettiği anti-

demokratik bir kurumdur. Bizler sanatçı aday öğrenciler olarak, öncelikle YÖK'ün bu hukuksuz uygulamaya son vermesini istiyoruz. Tüm Film Tasarımı ve Sinema bölümlerinin yeniden, okulların kendi açtıkları yetenek sınavlarıyla öğrenci alımı yapmasını, akademik konularda üniversitelerin asli unsurlarının kendi kararlarını alabilmesini, YÖK dahil bilimsel akademik eğitime, üniversitelerin özerkliğine müdahale eden tüm anti-demokratik kurumların dağıtılmasını ve keyfi uygulamaların son bulmasını istiyoruz.... YÖK Mağduru Öğrencileri Platformu" dediler.

Eylem boyunca "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılacak", "YÖK'e Karşı Omuz Omuza", "Yetenek Sınavı İptal Edilemez!" sloganlarını haykırdılar. Eyleme Yenikapı Tiyatrosu, İzmir Halk Forumları ve Devrimci Öğrenci Birliği de destek verdi.

DÖB/İzmir

Umud Güneş

Kahrolsun Emperyalizmin Yeşil Kuşağı!

Irak'ta dinci faşist IŞİD adlı katiller sürüsünün ilerleyişi ve burjuva medyada dolaşan katliam görüntüleriyle birlikte, özellikle Alevi inancına mensup kesimlerde büyük bir korku yaratmak istiyorlar. Suriye'de yaptıkları katliamlarla adından söz ettiren katiller sürüsü, Irak'a girmesi ile hedefini epey genişletti ve İstanbul'da da hedefleri arasında dahil etti. Her şey bir yana dinci faşistlerin bu derece ortalığa dökülmesi, katliam görüntülerini yaymasının tek bir amacı ve nedeni var.

İlk önce neden; emperyalist kapitalist sistem derin bir çöküş sürecine girmiş ve emekçi halklar isyanları, ayaklanmaları ve devrimleri ile sistemin duvarlarını parçalar; emperyalist kapitalist sistemin elinde iktidarını korumak için zordan, kandan, katliamdan ve vahşetten başka bir araç kalmıyor...

Bugün yeniden dinci gerici örgütlerin palazlanması ve ortalığa dökülmesinin nedeni sistemin derin bunalımı ve geri dönüşüm çöküş sürecinden kaynaklıdır.

Gelelim katiller sürüsünün icraatlarına; bu icraatlarının ve icraatlarının burjuva medyada ve kimi sol akımlarda sayfalarca verilmesinin (çoğu teşhir adına diyecektir) tek bir amacı var: Korku!

Evet tek kelimeyle toplumda korku yaratmak ve soğukça çıkan emekçileri korkunun esiri haline getirerek, burjuvazi ve onun orta çağdan kalma hayallerinin karşısında diz çökmesini sağlamak; sömürü ve aşağılanmaya sessiz kalmasını istemek, itaat etmesini sağlamaktır. Kültürlü burjuvazi iktidarının güvencesini işte bu orta çağdan kalma dehşet ve onun tılsımlı sözcüğü korku da görüyor...

Yeşil Kuşak Palazlanıyor

1917 Ekim Sosyalist devrimi ve ardından sosyalizmin faşizm karşısındaki tarihi zaferinin ardından, sosyalizmin etkisi tüm dünyaya yayıldı. Emperyalist kapitalist sistem derin bir kriz içerisindeydi ve halkların her ayaklanmaları, devrimleri sermaye düzeninin çöküşünü hızlandırmaktaydı. Bunun üzerine burjuvazi "komünizmin yayılmasının önüne geçmek" adına özellikle müslüman coğrafyada dinci gericiyi tüm gücüyle destekledi. Cinayet şebekeleri, katil sürüleri oluşturdu. Latin Amerika'da faşist paramiliter yapılar kurması gibi, bugün "genişletilmiş Ortadoğu" adını verdiği bölgede de "yeşil kuşak" yaratmaya girişti. Bu dinci çeteler devrimin gelişim gösterdiği hemen her noktada ortaya çıktılar ve komünistlere karşı, emekçilerin özgürlük mücadelesine karşı cihat ilan ettiler. Bu örgütlerin başında gelen ve Mısır, Libya, Cezayir gibi yerlerde güçlenen Müslüman Kardeşler örgütü daha 1920'li yıllarda İngilizler tarafından Mısır'da kuruldu. Mısır'da Sovyet devriminin etkisi altındaki emekçilere ve devrimcilere karşı ölüm taburları görevini gördü. Yine bugün dünyanın pek çok bölgesinde faaliyet yürüten ve gericiğin baş temsilcisi ve ABD'nin katliam birlikleri olan El Kaide Afganistan'da sosyalistlere karşı savaşın ve onu içten krize soksun diye bizzat ABD tarafından kuruldu ve eğitildi.

Devrimci mücadelenin geliştiği ve komünistlerin güçlendiği her yerde emperyalizmin yeşil kuşağı palazlandı. 1970'li yıllarda devrimci mücadelenin merkezi olan Filistin'de FHKC ve El-Fatih'e karşı güçlendirilen ve Mücadeleye sürülen HAMAS buna örnektir. Çok uzağa gitmeye gerek yok. 1980 faşist darbesinin yaptığı icraatlara bir bakın, bu kuşağın gelişmesi için neler yapılmış görülecektir; zorunlu din dersleri, imam hatip okullarının yaygınlaştırılması, devrimci- demokrat yayınların yakılması, profesörlerin, öğrencilerin imhası, sürgünü gönderilmesi tek cümle ile; devrimi bir daha uyanmamak için ezmek ve bu görevin ölene kadar bekçisi olsunlar diye yetiştirilen to-suncuklar...

Korkunun Panzehiri UMUT!

Ortaçağın Engizisyon mahkemeleri de korkuyla çöküşün önüne geçmeye çalışmıştı ama yanıldılar. Ya da Hitler'in Nazi ordusu da yarattıkları korkuyla emekçilerin rüyaları Sovyetleri yok etmek istemişlerdi ama yanıldılar... Küba, Vietnam, Angola ve diğerleri hepsini korku ve ceahletle emperyalizm diz çöktürmeye ve itaat ettirmeye zorladı ama başarılı olmadı...

Yapmamız gereken şey, burjuvazinin medyasıyla, ordusuyla kitlelerde yaratmak istediği korkuyu kırmak ve onlara umut olmaktır. Devrimci ve komünistler en zor anda emekçilere, gençliğe umut olmalı ve karanlığın zafer kazanmasının önüne geçmelidir. Çünkü Umud korkunun panzehiridir.

Önümüzde gerçek bir savaş var. Dinci gerici katiller sürüsü boşuna toplanmadı ki; Maraş, Çorum, Sivas gibi deneyimlerimiz de var. Tüm bunlardan doğru sonuçları çıkarmalı ve burjuvazinin emekçilerin yaşamında bir korku çemberi kurmasının önüne geçmeliyiz. Bu savaşa hazırlanmak, örgütlenmek ve gericiğe karşı her türlü mücadelede öne geçmek Denizleşen gençliğin doğal bir sorumluluğudur...

“Yeni Somalar Olmasın Diye...”

Eylemlerinin 48. gününde olan Okmeydanı Hastanesi sağlık emekçileri, 9 Temmuz günü yaptıkları basın açıklamasıyla mücadeledeki kararlılıklarını bir kez daha dile getirdiler. Öğle paydosunda SES Şişli Şubesi üyeleri, hastane çalışanları, hastalar ve hasta yakınlarının da katılımıyla yapılan eylem, hastane yönetimini, Kamu Hastaneler Birliği ve hükümetin sağlık politikalarını protesto eden alkışlarla ve “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır”, “Milyonlar Aç Milyonlar İşsiz İşte Kapitalist Sisteminiz”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız”, “Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız”, “Sendika Haktır Engellenemez” sloganlarıyla başladı.

Dev Sağlık İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Erdoğan Demir, aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da olduğu, dayanışma için gelen emek dostlarını selamlayarak “Okmeydanı Hastanesi taşeron sağlık emekçisi arkadaşlarımızın mücadelesi 48 gündür sürüyor. Ve sınıf dayanışmasında bulunan dostlarımızla, kararlı mücadelemizi arkadaşlarımız işlerine geri dönmeye kadar sürdüreceğimizi bir kez daha dile getirmek için buradayız” dedi.

Hükümetin sürekli olarak “taşeron işçiyeye müjdeli haber” dediğini anımsatan Demir, “Biz Soma'da yaşanan olayın, taşeron çalışmadan kaynaklandığına dikkat çekmek için iş bıraktık onların cevabı bizleri işten atmak oldu. 'Bize o müjdeli haberi gelin burada açıklayın' dedik fakat onlardan bir cevap alamadık. Tam 48 gündür tek bir yetkili gelip arkadaşlarımızla görüşmedi, kaldı ki biz o müjdeli yanıtın ne olduğunu da iyi bi-

liyoruz” diyerek Meclise taleplerini iletmek üzere Ankara gittiklerinde 17 sendika üyesinin gözaltına alındığını hatırlattı.

İşten atılan Dev Sağlık İş Sendikası İşyeri temsilcilerinden Ali Çakır ise direnişe başlama nedenlerini ve verdikleri mücadele sürecini aktardı, “bu kez de anlaşma sağlanamaz ve biz işlerimize dönemeyiz artık hastane yönetimi düşüncün. Biz mücadelemizde kararlıyız” dedi.

Dev Sağlık Sendikası İşyeri temsilcisi Nayil Tekin “Bizler yıllardır bu hastanede çalışan taşeron sağlık işçileriyiz. 14 Mayıs günü Soma'da yaşanan katliama karşı tepkimizi göstermek ve yeni Somalar yaşanmaması için taşeron yasaklansın demek için iş bırakan ve işten atılan 8 Dev Sağlık İş Sendikası işyeri temsilcisiyiz” diyerek sözlerine başladı.

Türkiye de 650 bini kamuda olmak üzere 1 milyon yüzbinden fazla emekçiyi ilgilendiren yasa tasarısının

görüşülmekte olduğunu hatırlatarak, tasarının maden işçilerinin çalışma koşullarına kısmi iyileştirme, kamu borçlarına af gibi düzenlemeler yer almasına karşın, taşeron işçilerin beklemediği müjdeli haberlerin yer almadığına dikkat çekti.

Dev Sağlık İş Sendikası olarak taşeron çalışma sisteminin ortadan kaldırılması mücadelesi verdiklerini anlatan Tekin, Alanya'da 91 gündür, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ise 36 gündür direnişlerin sürmekte olduğunu belirtti.

Yaptıkları görüşmelerden olumlu bir sonuç alamadıklarını da ifade eden Tekin, “Bu direniş taşeron işçisinin onur ve insanca yaşam mücadelesinin simgesidir. Bu direniş Soma'yı bize utturmak isteyenlere karşı bir adalet nöbetidir. Bu direniş diline taşeron köleliktir diyen ama yasalarla taşeron sistemi yaygınlaştırmak isteyenlerin yalanlarına verilmiş bir cevaptır. Bu direniş bize haklarımızı almak için tek yolun örgütlü mücadele olduğunu gösteren güzel bir deneyimdir. İş başı yapma koşullarımız bizim taleplerimiz doğrultusunda karşılanmadığı sürece eylemlerimiz devam edecektir” diyerek sözlerini tamamladı.

Eylem alkışlarla ve sınıf dayanışması sloganlarıyla bitirildi. Eyleme destek verenlerin bir kısmı hastanede işlerine dönerken bir kısmı da Okmeydanı Hastanesi emekçileriyle sohbetlere başladı.

Yatağan İşçileri Denizli'de

Yatağan Termik Santrali'nin özelleştirmesine karşı aylardır mücadele veren Yatağan işçileri Yatağan Termik Santrali'ni ihale sonucu satın alan Elsan Elektrik önünde protesto eylemi yapmak için otobüslerle Denizli'ye gitti.

8 Temmuz günü şirket önünde basın açıklaması yapmak isteyen işçilere polis, Başbakan'ın Denizli ziyaretini gerekçe göstererek izin vermedi.

Yatağan işçileri, Elsan Elektrik önüne gitmekte kararlı davranınca polis barikatı açmak zorunda kaldı. İşçiler Elsan Elektrik önünde basın açıklaması yaparak özelleştirmeleri protesto ettiler.

Sütaş İşçilerine Saldırı Ve Yeni İşten Atmalar

Sütaş işçileri, aylardır Karacabey fabrikası önündeki eylemini sürdürüyor. İşçilerin eylemini bitirmek için her yolu deneyen Sütaş patronunun şikayeti üzerine jandarma 8 Temmuz günü işçilere saldırdı.

İşçilerin etrafını çeviren jandarma ekipleri, işçilere önce fabrika önünde beklemenin yasak olduğunu söylediler.

Jandarmanın uyarılarına rağmen fabrika önünden ayrılmayacaklarını belirten Sütaş işçilerini jandarma sürükleyerek ve darp ederek gözaltına aldı. Fabrika

önünde bulunan sendika bayrak ve pankartları da söküldü.

Sütaş işçilerinin üyesi olduğu Tek Gıda İş Sendikası yaptığı açıklamayla jandarma saldırısını protesto ederken, Aksaray işletmesinde çalışan iki işçinin daha işten atıldığı açıklandı.

İşçilerin işten atılma gerekçesi ise, sosyal medya hesaplarında işten atılan ve aylardır işlerine dönme mücadelesi veren arkadaşlarını destekleyen mesajlar paylaşmaları.

Grev Yasağına Karşı Ankara'da

Grevlerinin Bakanlar Kurulu tarafından ertelenmesi üzerine Kristal-İş sendikasında örgütlü Şişecam işçileri,

Ankara'da Çalışma Bakanlığı önüne yürüdü.

5800 cam işçisinin grevi 8. gününde hükümet tarafından “Genel sağlığı ve milli güvenliği bozduğu” gerekçesiyle ertelenmişti. Hükümetin grev yasağına tepki gösteren cam işçileri Ankara'ya geldiler ve Çalışma Bakanlığı önünde yaptıkları eylemle grev yasağını protesto ettiler.

1 Temmuz günü Ankara'ya gelen Kristal İş üyesi cam işçileri, yürüyüş sırasında “Grev Hakkımız Söke Söke Alırız” ve “Gün Gelecek Devran Dönerecek AKP İşçiyeye Hesap Verecek” sloganı atan işçiler, “Grev Hakkını Sıfırlamakta Ustasınız” ve “Grev Haktır Engellenemez” pankart ve dövizleri taşıdılar. Pankartın önüne simgesel olarak siyah kurdeleye bağlı anahtar taşıdı. Bakanlık önünde ise 3 TOMA ve çok sayıda çevik kuvvetle yığınak yapılmıştı.

Eylemde işçiler öfkeli sloganlar atarak grev yasağına ve insanca çalışma koşullarının sağlanmamasına tepkilerini dile getirdiler.

Çalışma Bakanlığı önünde konuşan Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş, yasal bir hak olan grevlerinin ertelenmediğini ve grevsiz toplu sözleşmenin dayatıldığını söyledi, AKP hükümetine seslenerek; “Berrak bardaklara ve cam-

lara bakarken nasıl üretildiğini biliyor musunuz?” diye sordu. Grev ertelenmesinin akılla ve mantıkla alakası olmadığını ifade eden Çetintaş; “Grev ertelenmesi grevi fiilen yasaklamaktır. AKP işçi hakları söz konusu olunca hak hukuk tanımamaktadır” dedi.

AKP'nin mazlumun değil para ve sermayenin yanında olduğunu ifade eden Çetintaş, AKP'nin 5800 cam işçisinin hakkını değil Şişecam patronunun hakkını savunduğunu söyledi. Çetintaş'ın konuşmasının ardından işçiler Çalışma Bakanlığı'na siyah kurdeleli anahtar teslim etti.

“Açlıktan Ölmeyiz Biz Bu Yoldan Dönmez!” dedi. “Biz Bir Aileyiz, Bizi

Kimse Bölemez!”, “Dünya Yerinden Oynar İşçiler Birlik Olsa!”, “Direne Direne Kazanacağız!” sloganlarını sık sık atan farklı şehirlerden gelen işçiler, eylem bitişinde bir birbirlerine sıkı sıkı sarılarak ve tekrar görüşme dilekleriyle ayrıldılar.

Depremzede İşçilere Polis Saldırısı

Van'da TYÇP'de (Toplum Yararına Çalışma Projesi) çalışan depremzede işçiler, işten atıldıkları için haftalardır oturma eylemi yapıyor. “Ömür boyu çalışma garantisi” ile İŞKUR'un işe aldığı 7 bin 286 işçi, 13 Haziran'dan bu yana Feqiye Teyran Parkı'nda oturma eyleminde.

İşçilere, 10 Temmuz günü polis saldırdı. KESK Van Şubeler Platformu'nun ziyaret ettiği işçiler, Feqiye Teyran Parkı'nda basın açıklaması yaptı, Van Yararına Çalışma Derneği Başkanı Ethem Altın konuşarak işçilere sahip çıkılmasını istedi.

Açıklama ve konuşmaların ardından depremzede İş-Kur mağdurları, taleplerini iletmek üzere valiliğe doğru yürüyüşe geçti.

Ancak grubun önu çevik kuvvet

polisleri tarafından kesildi. İşçilere saldıran polis, tazyikli su ve biber gazı ile grubu dağıtmaya çalıştı, işçi ve emekçiler dağılmayınca plastik mermi ile saldırıyı sürdürdü. Bir İş-Kur'lu plastik mermi ile yaralanarak hastaneye kaldırıldı. Bazı eylemciler biber gazından dolayı baygınlık geçirdi.

İşçiler bu saldırıyı protesto etmek için 11 Temmuz günü de bir açıklama yaptı.

Van Gölü EDAŞ İşçileri İş Bırakıyor

Enerji-Sen üyesi Van Gölü EDAŞ işçileri 1 Temmuz günü insanca ücret, güvenceli çalışma koşulları taleplerinin karşılanmaması nedeniyle iş bıraktı. Bir basın açıklamasıyla yürüttükleri mücadeleyi ve taleplerini dile getiren enerji işçileri yeni bir ihale dönemine girildiğini, daha önce verilen sözlerin yerine getirilmediğini hatırlatarak, şirket yetkililerinin işçilere dayattığı kölelik sözleşmesini kabul etmeyerek dire-

Yeni bir ihale döneminde yine işçilerin önüne kölece çalışma antlaşmaları sürüldüğü belirtilen açıklamada "Kölelik sözleşmelerinizi imzalamıyoruz, direnişi seçiyoruz. Van Gölü EDAŞ'ta hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Biz çalışan işçiler haklarımız ve hak ettiklerimiz için mücadeleyi kavgayı seçtik. Sendikalı olduk. DİSK Enerji-Sen'de örgütlendik. Taleplerimizi birleştirdik tek yumruk olduk" denildi.

Şirketin sağlaması gereken işçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınmadan direk tepelerine çıkmayacaklarını, trafolarla girmeyeceklerini ve taşeron şirketlerin bünyesinde her gün işten atılma tehditleri ile çalışmayacaklarını, güvenceli iş koşullarının yaratılması için mücadeleyi büyüteceklerini belirten Enerji-Sen üyesi işçiler "Şirket yetkililerinin türlü vaatler ile direnişimizi kırma çabaları boşunadır. İşçi arkadaşlarımız

ile oluşturduğumuz taleplerimizden geri adım atmamız söz konusu değildir ve olmayacaktır. Sendikamızın kararlılığını sınamaya kalkanlara Elektrik Dağıtım Şirketlerinde bundan önce yürüttüğümüz mücadelelere bakmalarını öneriyoruz. Sendikamız İstanbul'dan Adana'ya, Diyarbakır'dan, Ağrı'ya, Tunceli'ye kadar zafere kadar direniş şiarını kendine bayrak edinmiştir. Van GÖLÜ EDAŞ'ta bu bayrağın ayaklar altına alınmasına izin

vermeyeceğiz" diyerek basın açıklamasını sloganlarla bitirdiler.

Muş'ta Vangölü Elektrik Dağıtım Anonim Şirketinde (VEDAŞ) çalışan taşeron işçiler, 10 Temmuz günü yine iş bırakma eylemi yaptı. Varto, Bulanık, Malazgirt ve Hasköy ilçeleri arıza servislerinde çalışan bir grup işçi, Vedaş İl Müdürlüğü hizmet binası önünde bir araya gelerek, bir gün iş bırakma ve oturma eylemi yaptı. Burada işçiler adına basın açıklamasını okuyan Enerji Sen Örgütlenme Uzmanı Ramazan Ünal, şirketin sağlaması gereken işçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınmadan direk tepelerine çıkmayacaklarını söyledi.

Bugüne gelindiğinde ise yeni bir ihale dönemi ile karşı karşıya olduklarını ve verilen sözlerin yerine getirilmediğini kaydeden Ünal, "Hakkari'de işçilerin direnerek kazandıkları hakların bizlere de tanınmasını beklerken şirket yetkilileri çalışan işçilerin önüne kölece çalışma antlaşması sunuyor imza atmamızı bekliyor, anayasal bir hak olan sendika seçme özgürlüğüne müdahale ediyor, anayasal bir hak olan sendika seçme özgürlüğüne müdahale ediyor istifa etmemiz isteniyor. Cevabımız çok açık ve nettir. Kölelik sözleşmelerinizi imzalamıyoruz ve sendikamızdan istifa etmiyoruz direnişi seçiyoruz." dedi.

Yapılan konuşmalardan sonra sloganlar atan işçiler gün boyu oturma eylemi yaptılar.

Yapılan basın açıklamasında enerji işçilerinin yıllardır taşeron şirketlerde emeklerinin karşılığı ödenmeden çalıştırıldıkları, her gün işçi sağlığı güvenliği malzemeleri verilmeden direk tepelerine yollandıkları, her ihale dönemi geldiğinde çalışma koşullarını düzelleştireceğine dair çeşitli sözler verildiği ancak hiç birinin yerine getirilmediği ifade edildi.

Halkalı Gümrük Müdürlüğü İşçileri İş Bıraktı

İstanbul'da Halkalı Gümrük Müdürlüğü Nakliyat Bölümü'nde çalışan işçiler çalışma saatlerinin sabah 08.00 gece 23.00 olarak düzenlenmesine isyan ederek iş bırakma eylemi yaptı.

28 Haziran günü Gümrük Müdürlüğü Muhafaza Kapısı'nda bir araya gelerek geçişleri durdurarak protesto eylemi yapan gümrük çalışanları adına Vekil Tapucu, taleplerini anlatan bir konuşma yaptı, gümrükte yapılması gereken işlemlerin nakliyat bölümüne sevk edilmiş olması nedeniyle çalışma saatlerinin uzatıldığını belirterek, yaklaşık bir haftadır uzun çalışma saatleri nedeniyle sosyal ihtiyaçlarını gideremediklerini söyledi.

Günde 18 saat ve üzerinde çalıştıklarını iş bıraktıklarını, daha önce Uluslararası Nakliyeciler Derneğiyle bir görüşme yaparak uyarıda bulduklarını, fakat bu görüşmede vaad edilen çözümün gerçekleştirilmediğini söyleyen Tapucu Çarşamba günü düzenlemeler yaparak Cuma gününe kadar sorunun çözülmediğini belirten yetkililerin bu aldatmacasının bardağı taşıran son damla olduğunu belirtti.

Nakliyat bölümü çalışanları olarak sorunları çözülünceye kadar iş bırakma eylemini sürdürme kararı aldıklarını belirten Tapucu, çalışma saatlerinin uzunluğu nedeniyle yaşadıkları sorunları ve taleplerini aktardı.

İşçilerin iş bırakmasının ardından işlemlerin yapılamaması nedeniyle uzun TIR kuyruğu oluştu. İşçiler Halkalı Güm-

rük Müdürlüğü Tescil Sahası'nda bekleyişini sürdürüyor.

"Ülke ekonomisinin can damarı olan gümrüklerin işlem hacmi olarak belki de bulunduğu coğrafyada en fazla potansiyele sahip olduğu birçoklarımızın malumu olan Halkalı Gümrük Müdürlüğü içerisindeki uluslararası taşımacılık firmaları ve çalışanları olarak; gümrüklerde kısa bir süre önce uygulamaya konulan dozvola, semt defteri, kubis gibi belgelerin talep edilip sisteme girme işlemlerinin neticesi olarak, çalışma saatlerimizin insan bedeninin kaldırması mümkün olmayacak saatlere kadar uzaması ve işlemleri yürütme şartlarımızın git gide çoğalması sebebi ile icra etmekte olduğumuz kutsal mesleğimizde ne yazık ki artık katlanılmaz boyutlara ulaştığımızı beyan etmek durumundayız.

Teknolojinin en üst seviyede olduğu ve evrensel anlamda bilgisayar çağı olarak nitelendirilen günümüzde kolaylaşmasını beklediğimiz tüm bu uygulamaların her geçen gün giderek artması, özgürlüklerimizin git gide kısılanması, sosyalikten gün be gün giderek uzaklaşıyor olmamız, tüm bunların yanında en acısı olarak geçirdiğimiz zorunda olduğumuz ailelerimize karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirememek endişesi ve tüm bu durumların omuzlarımızı yüklemiş olduğu ağır yükler bizleri artık seslerimizi bir şekilde duyurmamız gerektiği noktasına getirmiştir." diyen Halkalı Gümrük Müdürlüğü çalışanları, "BİRER İNSAN OLDUĞUMUZU TEKRAR HATIRLAYABİLMEZ ADINA İŞ BIRAKMA EYLEMİNDE BULUNACAĞIMIZI TÜM KAMUOYUNA DUYURUYOR VE İNSANİ HAKLARIMIN ELERİNDEN ALINMASINA KARŞI OLAN HERKESİ BU KARARIMIZA SAYGI DUYMAYA VE DESTEK OLMAYA ÇAĞIRIRIZ." dediler

Gölete Düşen İş Makinesinden Çıktı, Balçıkta Hayatını Kaybetti

3. Havaalanı inşaatı bir işçinin canını aldı. Eyüp Akpınar Köyü'nde 3. havalimanı inşaat alanına dolgu toprağı temin edilen şantiye alanında bir iş makinesi, operatörüyle birlikte gölete uçtu. İş makinesinden dışarı çıkmayı başaran sürücü, göletteki balçığa saplanarak hayatını kaybetti.

Olay, 9 Temmuz günü saat 08.00 sıralarında Akpınar Köyü'nde 3. havalimanı inşaat alanına dolgu toprağı temin eden şantiye alanında meydana geldi. Şantiye alanındaki iş makinelerinden biri gölete uçtu, kısa sürede gölette batarak gözden kayboldu. Makineden çıkmayı başaran 41 yaşındaki sürücü Osman Ceylan gölde balçığa batarak hayatını kaybetti.

İşçilerin ihbarı üzerine olay yerine itfaiye, jandarma, arama kurtarma ekipleri ve dalgıçlar sevk edildi. Dalgıçların gölette süren yaklaşık 3,5 saatlik çalışması sonucu Osman Ceylan'ın cenazesi göletten çıkarıldı. Olay yerine gelen savcı ve jandarma bölgede incelemelerde bulundu.

Bölgede faaliyet gösteren bir maden şirketinin yöneticisi olduğunu söyleyen Ufuk Üstün, çalışmaların plansız programsız yapıldığını söyledi. Kazanın göz göre göre geldiğini ifade eden Üstün, "Galiba operatör uyudu. Çünkü izlere

bakılırsa direkt göle doğru giden bir makine var. İlk önce çıkmış makineden ama tabii balçıkta batarak kaybolmuş. Olaydan zaten 5 dakika sonra biz de olay yerine gittik. Ancak ilk başta itfaiye geldi sonra jandarma kurtarma geldi. Jandarma kurtarma dalgıçları arkadaşları çıkardı. Zaten kaza göz göre göre geldi. Çünkü Hindistan trafiği gibi olmuştur orası. Bilinçsiz bir çalışma vardı orada. Açıkçası kaza bekliyorduk biz. Hatta kendi aramızda bir hafta içinde mutlaka biri ölecek diyorduk. Ama ne yazık ki işçi arkadaşımız sabah 07.00 sıralarında gü-

neşin mahmurluğuyla boğuldu. Yani burada daha bilinçli bir çalışma yapıldığına inanmıyorum. İnsanlar orada hala bir program olmadan çalışıyorlar." diye konuştu.

Şantiyede görev yapan bir güvenlik görevlisi, "Burası 3. havalimanı şantiye alanı. Burada çekim yapılamazsınız." diyerek basının görüntü almasına izin vermedi.

Ceylan'ın cenazesi, incelemelerin ardından ambulansla Adli Tıp Kurumu morguna kaldırıldı.

FİLİSTİN İÇİN EYLEM

Filistin için İsrail'i Boykot Girişimi'nin çağrısı üzerine binlerce kişi 13 Temmuz Pazar günü saat 17.00'de Tünel Meydanı'nda toplandı. Devrimci siyasetler başta olmak üzere bir çok siyasi parti ve taraftar gruplarının da destek verdiği eylemde İsrail'in saldırıları protesto edildi.

Türkçe, Arapça, Kürtçe olarak atılan "Her Yer Filistin Her Yer

Direniş", "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Filistin'den Rojava'ya Dövüşene Bin Selam", "Rojava Halkı Yalnız Değildir", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Filistin Halk Kurtuluş Cephesi" sloganları atılarak Rojava devrimi de selamlanarak Galatasaray Meydanı'na yüründü. Burada yazar Ayşe Düzkan, Filistin için İsrail'i Boykot Girişimi adına basın açıklamasını okudu.

Son bir hafta içinde İsrail'in düzenlediği saldırılarda çoğu çocuk ve kadın 166 Filistinlinin yaşamını yitirdiğini, 1086'sının yaralandığını söyleyen Düzkan, "İsrail'in Filistinlilere ve insanlığa karşı işlediği hiçbir suçtan dolayı hesap sorulmuyor, Gazze ablukasının kaldırılması için, İsrail'rciğini durdurmak için, Filistinli mültecilerin yurtlarına geri dönmesi için, Batı Şeria ve Gazze'nin işgaline son vermek için, İsrail vatandaşı Filistinlilere uygulanan ırk ayrımcılığına son vermek için, Filistin ulusunun kendi kaderini tayini için, İsrail ile tüm askeri, ticari, diplomatik, akademik, kültürel ilişkilere son verilsin!" dedi.

Eylem boyunca sloganlarla alkış ve ıslıklarla Filistin halkı selamlandı, İsrail'in saldırıları protesto edildi ve Rojava halkına selam yollandı. Kürtçe slogan atılmasına polis karşı çıkması üzerine engelli sandalyesiyle eyleme katılan Oktay Hacıoğlu polislere, bariyerin açılması gerektiğini söyledi.

Tartışma sırasında gençler barikatı geçerek Taksim Tramvay Durağı'na kadar sloganlarla ilerledi. Tramvay durağında da sivil ve resmi polislerle tartışma yaşayan gençler, bir süre daha slogan atıktan sonra eylemi sonlandırdı.

GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ

Devrim her geçen gün bir çiçek gibi kendisini daha belirgin olarak ortaya koyuyor. Haziran Halk Ayaklanmasından bu yana geçen süreç; Kürdistan'daki gelişmeler, Rojava devriminin etkisi, Soma'da kapitalizmin yarattığı büyük felaket ve hemen ardından işçi sınıfının sokağa çıkışı... Bütün bunlar Geçici Devrim Hükümeti (GDH) konusunu somut olarak ele almayı gerekli kılıyor.

Devrimin nitel olarak bir sıçrama yapması demek olan GDH'nin sınıfsal tabanı proletarya, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, kafa kol emekçileridir. GDH, politik olarak devrimci diktatörlük olacak, silahlı halkın doğrudan inisiyatifine hareket edecektir. Yani bir parlamento ve onun çıkardığı yasalara, askeri bürokratik bir yapıya değil, halkın doğrudan inisiyatifine dayanacaktır. GDH, başta AB ve ABD gibi emperyalist ülkelerin "demokrasi" adını verdiği burjuva diktatörlüklerinden -ister parlamentarist, ister başka biçimler olsun fark etmez, her burjuva devlet bir burjuva diktatörlüğüdür-farklı bir iktidar olacaktır. GDH, halkın üstünde ve halka karşı konumlanmış olan polis, ordu gibi militarist kurumlara değil, bunları dağıtacak olan silahlı halkın gücüne dayanacaktır. Devrim sırasında ve devrimin zaferiyle birlikte merkezi bürokratik burjuva devlet dağıtılacak, yerini emekçi sınıfların ve halkların doğrudan egemenliğine dayanan halk demokrasisi alacaktır. Oturdukları koltuklarda, yaşadıkları fildişi kulelerde yüksek maaşlar alan "devletli" görevlilerin yerini, ücreti usta bir işçinin ücretinden daha yüksek olmayan ücretli çalışan emekçiler alacak, bunlar halk tarafından seçilecek ve her an yine halk tarafından geri çağrılacaktır; böylelikle devlet işleri bir geçim kaynağı, zenginleşme aracı olmaktan çıkarılacaktır.

Bütün bunların gerçekleşmesi esas olarak emekçi sınıfların ve halkların örgütlü gücüne bağlı olacaktır. Haziran Halk Ayaklanmasından sonra ortaya çıkan park forumları ve mahalle meclisleri ayaklanmanın doğrudan ürünleriydiler. Bundan dolayı bunlar yerel iktidar organları olma potansiyelini güçlü biçimde içeriyorlardı. Bu anlamda embriyon halindeki bu örgütler GDH'nin birer dayanağı olmaya adaydılar.

Ancak yaşanan bir yıl, henüz embriyon halinde doğmaya başlayan bu yerel iktidar organlarının yani halk meclislerinin giderek güç kaybettiğini, zayıfladığını

Her devrimin temel sorunu olan iktidar sorununda her sınıf kendi sınıfsal konumuna göre bir tutum alır. Burjuvazi ekonomik ve politik olarak kendi egemenliğinin devamı için savaşır. Proletarya ise burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğine toplumsal bir devrimle son vermeyi amaçlar. Hedef, tam kurtuluşa giden ilk adım olarak politik iktidarı ele geçirmek.

gösteriyor. Bunun bir nedeni Haziran Halk Ayaklanmasının geçici de olsa geri çekilmesi ise bir diğer nedeni de, emekçi yığınları aydınlatma yerine onların bilincini bulandıran uzlaşmacı sosyalistler, yani küçük burjuva sol hareketidir.

Ortaya çıkan örgütlerin politik ve tarihsel anlamını kavramaktan uzak olan bu hareket, emekçi sınıflara ve halklara iktidar bilinci verme yerine onları anayasal hayallerle, adalet, hak, hukuk, barış gibi kırıntılarla oyalıyor, burjuvazinin peşine takıyor.

Oysa devrimin gelişimi aklı başında her devrimciye başka bir şey söylüyor. Şu son iki yıl içinde yaşananlar, nesnel koşulların, sınıflar arası güç ilişkilerinin GDH'nin koşullarını daha çok olgunlaştırdığını söylüyor.

Şimdi basitçe şu soru sorulmalı ve cevaplanmalıdır: İş başındaki dinci/faşist iktidar devrilmeli mi?

Evet, devrilmelidir.

Emekçi sınıflar, ezilen halklar, Alleviler, kısacası devrimin bütün toplumsal güçleri, düzene, sömürücü sınıfa, faşist devlete, karşı devrimin kitle tabanına duydukları tüm nefret kin ve öfkelerini bu dinci faşist iktidar üzerine yöneltmişler.

Nedeni basit ve anlaşılır: kin, öfke ve nefret duydukları ne varsa onları bu dinci faşist iktidar kılığında görüyorlar.

Bu dinci/faşist iktidarın devrilmesi gerektiği ortada. Peki nasıl?

Emekçi sınıflar, ezilen halklar açısından sorun bir burjuva iktidarın yerini bir başka burjuva iktidarın almasıyla çözülmüş olur mu? Alışıldık yollarla, parlamenter mekanizmalarla bu hükümetin gitmesi, yerine başka bir burjuva gerici hükümetin kurulması emekçi sınıfların ezilen halkların hiçbir yaşamsal sorununu çözmez.

Emekçi sınıflarla ezilen halklar da bunun bilincinde ve bu yüzden onların bayraklarına yazdıkları "Hükümet İstifa" sloganıyla arzuladıkları şey birbirinden çok farklı.

Onlar bayraklarına yazdıkları bu sloganla gerçekte parlamenter yolu değil devrimcigirişimlerle hükümetin yıkılmasını; yıkılacak olanın yerine yine parlamenter yollarla değil ama devrimci yollarla devrimci bir hükümetin kurulmasını arzuladıklarını ortaya koyuyorlar.

Milyonlardan oluşan kitleler sokaklara çıkıp, tomalara, gaz bombalarına, plastik mermilere, son dönemde daha sık kullanılmaya başlayan gerçek mermilere karşı çıplak bedenlerini siper ederken; bunu asla bir başka burjuva hükümet gelin diye değil, devrimci bir hükümet; devrimci-demokratik bir iktidar kurulsun diye yapıyorlar.

Her devrimin temel sorunu olan iktidar sorununda her sınıf kendi sınıfsal konumuna göre bir tutum alır. Burjuvazi ekonomik ve politik olarak kendi egemenliğinin devamı için savaşır. Proletarya ise burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğine toplumsal bir devrimle son vermeyi amaçlar. Hedef, tam kurtuluşa giden ilk adım olarak politik iktidarı ele geçirmek.

Uzlaşmacı küçük burjuva sosyalist hareket tam da bu noktada "adalet", "hak", "hukuk", "barış", "insan hakları"

gibi asıl olan dışında her şeyi öne sürerek kitlelerin bilincini karartmaya, devrim ve iktidar hedefinden uzak tutmaya çalışıyor.

Oysa, işler bir ayaklanma boyutuna gelmişse ve ayaklanan kitleler mevcut hükümetin devrimci kitle eylemiyle yıkılması isteğini açıkça ortaya koyuyorlarsa yapılması gereken, yıkılacak olanın yerine neyin gelmesi gerektiğini açıkça iki anlama gelmeyecek şekilde ayaklanmacılara söylemektir.

Bu, devrimci iktidardır, onun en önemli organı olarak Geçici Devrim Hükümetidir.

Leninist Parti iktidar hedefini somut olarak ortaya koyup GDH dediğinde uzlaşmacı sosyalistler hemen feverana başlıyor: "Ayakları yere basmamakla", "gerçekçi olmamakla" itham ediyor.

Bu politikalarıyla küçük burjuva uzlaşmacı sosyalistler devrimin gelişimi karşısında yalpalıyor, kitlelerin aydınlanmasını ve burjuvaziden tam kopuşmasını engelliyor. Bu nedenle, bunların teşhiri ve kitlelerden tecriti yaşamsal bir önem taşıyor.

Leninistler bütün platformlarda, forumlarda, mahallelerde, işçiler, emekçiler, kadınlar ve gençler arasında eleştirel çalışmaya hız vermediler. Bütün küçük burjuva uzlaşmacı sosyalist örgüt ve partilerin söylediklerinin ve gösterdikleri hedeflerin kitleler nezdinde açıkça, devrim dışında her şey olduğu gösterilmeli, teşhir edilmeli; kitlelerin, küçük burjuva devrim kaçkınlıklarının yarattığı boş beklentilerden bir an önce kurtulmasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapmalıdır.

Eleştirel faaliyeti sadece propaganda faaliyeti olarak ele almak yanlış olacaktır. Bu faaliyet, bugün açısından yüksek öneme sahip devrimci bir faaliyettir. Çünkü kitlelerin, küçük burjuva hareketin yaratmaya çalıştığı hayaller peşinde koşarak boş boşuna enerji akıtmasının önüne geçilmeden devrim bir adım dahi ileri götürülemez. Böyle bir eleştirel faaliyet, kitlelerin atak, kararlı hareket etmesini, inisiyatif almasını, devrim ve özgürlük hedefine ulaşmasını sağlayacaktır.

İktidarı bir devrimle ele geçirmek amacıyla işçilerin ve halkların mücadele birliğini örmek; her fabrikayı, her mahalle, her okulu devrimin kalelerine dönüştürmek için bütün güçler ileriye...

Kararlılık ve ücretle...

Özgür Güven

Giriş 12. Sayfada...

Fakat önceki hükümetlerden farklı olarak AKP, 2001 krizinin darımadığını ettiği ekonomik, siyasi yapının enkazını temizlemek zorundaydı. 2001 krizi sonrası Kemal Derviş eliyle yeniden yapılanan ekonomi, emperyalizmin yeni egemenlik koşullarını işbirlikçi tekelere dayatıyordu. Bu yeni ilhak koşullarında eskinin pek çok tekelcisi egemen konumlarını kaybetti. Yerlerine daha büyük finans ve pazarlama yönüyle emperyalist tekelin adeta taşeronu durumuna düşürülmüş yeni sermaye grupları ortaya çıktı. Tekelci sermayenin bu şekilde iki düşman kampa bölünmesi onlara binbir yolla bağlı bürokrasi ve ordu içinde de bir bölünme yarattı. Emperyalist tam ilhakın dayattığı yeni egemenlik koşullarına uyum sağlayamayan tekel ve bürokrasideki uzantıları AKP eliyle teker tasfiye edildi. Bu tasfiyeler AKP'ye önceki hükümetlerde görülmemiş bir yürütme gücü kazandırdı.

Hemen hemen benzer süreçler, emperyalizmin tam ilhak koşullarını yaşayan (kısaca dış ticaret ve finansal akıştaki bütün günlük engellerini kaldıran) tüm bağımlı ülkelerde yaşandı. Finans, bütçe, mali politikalar, pazarlama ve ticaret, diplomasi gibi en temel konuların artık ülke başkentlerinde değil, uluslararası finans merkezlerinde karara bağlandığı bu koşullardan, tam ilhakı yaşayan bağımlı ülke hükümetlerine düşen bir tane görev vardı: Halkın ayaklanmasını bastırarak. Bu amaçla bağımlı ülkelerde ordu ve polis teşkilatları yenilendi, güçlendi, yürütme gücünü elinde tutan hükümetler, ülkenin en temel konularında parlamento devre dışı bırakıldı.

Kısacası fiili başkanlık biçiminde hali hazırda iş-

leyen AkP iktidarını yaratan, RTE'nin tek başına hükümetme hırsı değil. Bunu AKP'ye sağlayan, tekelin yeni egemenlik koşulları ve öteden beri parlamentoyu bir vitrin süsüne dönüştürmüş bulunan kurumsallaşmış faşist devlet gerçeğidir. Aynı koşul ve olgular, Çankaya'da oturan kişinin kimliğine bağlı değil. Aksine orada oturan her kim olursa, o koltuğu kaybetmek istemiyorsa fiili başkanlık biçiminde hali hazırda yürüten iktidarı bizzat koruyup kollamak zorundadır.

6-İyi ama, Cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot edersek ilk turda RTE kazanır?

Az çok başarılı bir boykotun sonucu büyük ihtimalle RTE'nin ilk turda Çankaya'ya çıkmasıdır. Fakat bize kolera ile veba arasında bir seçim dayatıyorlarsa, o koltuğa kimin oturacağını bir önemi yok. Öte yandan, eğer başarılı bir boykot çalışması ortaya çıkarsa, o koltuğa kim oturursa otursun, rahat edemeyecek ve boykot cephesinin tehdidini her an ensesinde hissedecektir.

Boykot değil ama daha fazla seçmenin oy kullanması için çalışılacak olursa, sonucun aynen 30 Mart gibi olacağından şüphe duyulmasın. Yüksek katımlı her seçim, dinci faşist iktidarın demokrasi aldatmacasını güçlendirmeye yarar. İsterse "üçüncü yol"cular beklentileri aşan bir oy oranına ulaşsın, bu durum egemenlerin sevincine bir gram gölge düşürmeyecek, ama tam tersine halkların milyonlar halinde ayaklandığı bir iklimden kurtuldukları, yine o eski parlamenter aldatmaca oyunlarına dönebildikleri için kendilerini şanslı sayacaklar. Ne de olsa tekelci sermayenin güçlü olduğu tüm avantajları elinde tuttuğu alan parlamenter alandır. Orada paranın ve devletin gücüyle artık iyice

ustası oldukları her tür dalavereyi çevirebilirler.

Oysa boykot, emekçi halk kitlelerinin parlamenter yolu değil, devrimci yolu tercih ettiğinin bir belgesi olarak egemenlerin devrim korkusunu alevlendirecek ve onları isterlerse %90 oranla Çankaya'ya çıkarıncı her an devrimle tehdidiyle baş başa bırakacaktır.

7- Boykotun "apolitik tavır" olduğu çokça dile getirildi buna ne diyorsunuz?

Küçük burjuvalara özgü parlamenter darkafalığın bu eşi bulunmaz şahikasıyla, evet çok sık karşılıyoruz. Özellikle 2000'li yıllar boyunca, insanı her duyduğunda hayata küstürecek denli can sıkıcı iddia, uzlaşmacı solun ağızlarından düşmedikleri bir sakızdı. Neyse ki, 2010 referandumunda hayat onlara unutamadıkları bir ders verdi.

Politika yapmayı burjuva kulvarlarda bir patikadan ibaret görenler 2010 referandumunda ya "Hayır" diyerek kendilerini şoven faşist partilerle kol kola yürürken buldular, ya da "Yetmez ama Evet" rezaletine imza atarak AKP hükümetinin ikiyüzlülüğüne bulunmaz bir destek sundular. Öyle ki, aynı akşam balkondan konuşan RTE, bu rezaletin imzacılarına tek tek teşekkürü ihmal etmedi.

Oysa aynı yıl, başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere, önemli bir kesim doğru bir tutumla boykot tavrını benimsedi. O referandumda katılımların bir anda bilgisayar marifetiyle nasıl şişirildiğini hatırlayanlar olacaktır. Öyle sonrası akşama doğru sandıkların başından haber geçen gazeteciler katılımların ne denli düşük olduğundan söz ediyordu. Ama sonra her nasılsa katılımların % 80'e çıktığı, halkın son dakikalarda

sandıklara koştuğu söylendi. Gerçekte 2010 referandumunda halkın ciddi bir kesimi pasif bile olsa bir boykot tavrı benimsemişti.

Yalnızca oy vermeyerek gerçekleşen pasif boykot bile Kürt halkı üzerinde muazzam bir devrimci etki yarattı. Devrimci bilinç ve birikimle donanmış bir halk bir kez parlamenter yolun dışına çıkmayagörsün, o halkın neler yapabileceğini referandumdan sadece sekiz ay sonra ilan edilen "özerklik" ile gördük. Ve o sekiz ay boyunca Kürdistan'da halk "ikili iktidar" diye tabir edilen politik yeğinliğe ulaştı. Halk inisiyatifleri şekillendi, asayiş birimleri polislerle göz açtırmadılar, halk kendi mahkemelerini bile kurmaya girişmişti. Pasif bile olsa başarılı bir boykot halkın devrimci duygularını işte böyle kabarttı, kendine güvenini pekiştirdi. Yaşamsal ve yakıcı özelemleriyle ayağa kalkmış bir halk, bir kez parlamento dışı bir yola girdiğinde bu özelemlere ulaşmaya en uygun devrimci araç ve yöntemleri bulma yeteneğine de kavuşabildiğini kanıtladı. İşte pasif bile olsa bir boykotun devrimci etkileri bunlardı.

Ve tam da bu devrimci etki nedeniyle uzlaşmacı sosyalistlerin alayı "boykot apolitik bir tavidir" sakızını çiğniyorlardı. Bütün ömürlerini emekçilerin devrim heyecanı ve hevesini söndürmeye adanmış bu reformist tayfa, neyse ki, 2010 referandum rezaletinden sonra, bu yavan lapağı daha az çiğner oldular. Nihayet hidayete edildikleri ve doğru olanı gördüklerinden değil, ama artık kimseyi kandıramayacaklarını bildiklerinden susuyorlar bu konuda.

Devam Edecek...

Umut Çakır

SOKAKLARI SANATLA KUŞATTIK

Gezi Sanatı Forumu'ndan sanatçılar, Avcılar forum alanında müzik, şiir, tiyatro etkinlikleri ve RedHack'in hazırladığı "Biz Ölmedik Rüzgar Olduk – Ali İsmail Korkmaz Belgeseli"nin gösterimini yaptı.

Gezi Sanatı Forumu'ndan sanatçılar emeğin sanatını sokaklara, meydanlara taşımaya devam ediyor. 12 Temmuz Cumartesi günü Gezi Sanatı Forumu'ndan sanatçılar, Avcılar Forum Alanı'nda halka açık etkinlikler düzenledi.

Bir gün öncesinden afiş ve broşür dağıtımlarıyla etkinliğin duyurusu yapıldı. Avcılar Forumu'ndan emek dostlarıyla program üzerine konuşuldu. Öğle saatlerinde yerli tohum elde etmek için ekim yapılan bostana giden forum katılımcıları dönünceye kadar yine çevreye etkinliğe ilişkin ozalimler asıldı, broşürler dağıtıldı. Akşam saatlerinde Emeğe Ezgi, Devinin Tiyatro Atölyesi, Drama Kumpanya ve Tiyatro Simurg dan katılan sanatçılar Gezi Sanatı Ali İsmail Gösterimi için programa başlamış oldular.

Gezi Sanatı Bünyesinde de yer alan Ayışığı Kadın Ritm Grubunun Kürtçe -Türkçe şarkıları ve erbane ve bendir ritimleri Avcılar halkını coşturdular.

Tiyatro Simurg oyuncularını Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün "NEREDE BU ADALET"

Oyunundan kısa bir pasaj oynadılar. Ritm Grubunun çocuklu şarkıları arasına Hale Üstün Hasan Hüseyin Korkmazgil' in Acıyı Bal Eyledik şiirini seslendirdi. Mehmet Esatoğlu SÖZCÜKLER CAN YÜCELİ ÖZLER oyunundan oynadığı kısa bir pasaj katılımcılara festival havası yaşattı.

Gece boyunca Ritm Gurubuna şarkılarıyla eşlik eden Emeğe Ezgi Grubundan Ebru Şahin'in buğulu sesinden MARGUSA LİMANI'na Ali İsmail Performansı ile destek veren Avcılar Gezi Dayanışması Sanatçısı katılımcıları duygulandırdılar.

Belgesel gösterimi için hazırlanan kalabalık kitle çoktan yerini almıştı. RedHack in farklı gözünden çekilen belgesel dillerde tüketilen GEZİ RUHUNU gerçek anlamıyla yaşatmış oldu. Gösterim sonrası duygulanıp ajite olan izleyiciler "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" ve "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganlarıyla Avcılar Marmara Caddesi Belediye Meydanından ayrılırken Gezi Sanatı seslerle, ritimlerle, marşlarla Avcılar halkını coşkularına kattılar.

GEZİ SANATI İZMİR'DE

"Sanat Sokakta" diyen İzmirli sanatçılar, 10 Temmuz günü İzmir Gezi Sanatı Forumu'nu oluşturdular. İlk forumlarını düzenleyen İzmirli aydın ve sanatçılar, gençler stand açıp, müzik, şiir ve tiyatro performanslarını sergilediler.

Bask Bölgesinde Alternatif Konser

Bask Kökenli sanatçı Manu Chao ve Basklı sosyalist sanatçı Fermin Muguruza Donosti, San Sebastian sahilinde bir konser verdi.

Her sene 9 Temmuz'da düzenlenen konserin amacı, İspanyol hükümetinin burada yapmaya çalıştığı etkinliklere alternatif kendi kültürlerini yansıtan geleneksel etkinlik oluşturmak. Yani protesto amacıyla yapılan bir etkinlik.

Bask hükümetinin de desteklediği

gün boyu süren etkinliklerde yüzleri boyalı animatörler etkinlikte çocuklarla çok hoş etkinlikler gerçekleştirdi. Akşam 19.30'da başlayan konsere hasta tutsaklar için pankartlar açıldı. Basklı sanatçı Fermin Muguruza sahneye Gazze tişörtüyle çıktı ve İsrail'in yaptığı katliamlara değindi.

İzmir'de "Gözdağı"

10 Temmuz akşamı İzmir Karşıyaka'da Karşıyaka Sahil Alanı film gösterimi, forum ve tartışma alanıydı. 21.30'da Can Dündar'ın "Gözdağı" film gösterimi ile başlayan program, Karşıyaka Halkı tarafından oldukça ilgi gördü. Filmin bitmesi ile seçimler, boykot ve gezi ile ilgili tartışmalar başladı. İzleyiciler Ali İsmail Korkmaz adına saygı duruşundan sonra sahneye çıkıp düşüncelerini dile getirdi.

Her hafta yapılacak olan film gösterimi, gelecek hafta aynı yerde ve saatte Tariş Direnişi, 24 Temmuz günü Onuncu Köy, 31 Temmuz günü de Dersim 38 adlı filmlerin gösterimiyle yapılacak. Karşıyaka Halk Forumu yoluna devam ediyor.

Mücadele Birliği / İzmir

NEDEN BOYKOT

1-Seçimler halkın iradesini yansıtmıyor mu? Sonuçta iyi olan kazansın.

Bu soruya en somut cevabı 30 Mart seçimleri verdi. Daha önce görülmemiş boyutta açığa çıkartılan seçim hileleri, emekçi sınıfların geniş kesiminde zaten seçimlere karşı ciddi bir kuşku ve güvensizlik doğurmuştu. Yine de 30 Mart bu konuda istisnai bir örnek değil. Burjuva egemenlik altındaki her ülkede genel oy yoluyla yapılan seçimler her zaman halkın iradesinin çalınmasına ve oyalamaya hizmet etmiştir.

Genel oy hakkı, 19. yüzyılda, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk kitlelerinin büyük devrimleri ve mücadeleleri sonucu gündeme gelen ve o zamanlar henüz devrimci bir sınıf olan burjuvazi tarafından da sahiplenilen demokratik bir hak. O zamanlar burjuva sınıf, kendi egemenliğini sağlamaya almak adına ortaya sürdüğü demokrasinin taleplerinde, işçi sınıfı ve emekçileri kendi ardına toplama imkanına sahipti. Ne zaman ki işçiler ve emekçiler burjuva sınıftan bağımsız politika yürütmeye başladılar, işte o zaman genel oy hakkı egemenler için bir tehdit haline geldi.

Genel oy ve seçimler yoluyla egemenliğini tehlikeye sokacak bir hükümet değişimini engelleyebilmek için, burjuvazinin aldığı ilk tedbir, devlet yapısı içinde bürokrasinin ve militarizmin güçlenmesini sağlamak oldu. Emekçilerin çıkarlarına değil, burjuva sınıfın çıkarlarına binbir yolla bağlanan polis ve ordu gücü ile tahkim edilmiş yürütme organları her şey, halkın oylarıyla seçilen parlamento hiç bir şey haline geldi. Bu durumu en iyi, polisler karşısında defalarca "dokunulmazlık" statüsünü öne sürdükları halde saldırıya uğramaktan kurtulamayan bu toprakların vekilleri bilir. En demokratik görünen burjuva devletlerde bile, parlamento boş bir kabuktan ibarettir; ordu, polis, adliye ise her şeydir.

Yine de bu tedbirler burjuvaziye yeterli gelmedi, gelemezdi. Çünkü bazen işçi ve emekçilerin parlamentolarda hükümet kurabilecek çoğunluğu kazanabiliyordu. Bu durumda yeni hükümet ya ekonomik sabotajlarla ya da doğrudan askeri darbeye görevden uzaklaştırıldı. Ekonomik ve siyasi yönden oldukça riskli bu yöntemler, emekçi halk içinde devrimci isyan ve ayaklanmaların patlamasına neden oldu. Yani pek güvenli bir yok değildi hükümet düşürmek. Bu yüzden burjuva sınıfın, halk iradesinin seçim sandıklarına yansımaması için pek çok önlemleri devreye sokmak zorunda kaldığını görürüz.

Tekelci basın ve televizyonlar yoluyla kamuoyu oluşturmak, seçimler döneminde trilyonlar harcayarak oy satın almak, sudan gerekçelerle emekçilerin seçim çalışmalarını engellemek, yüzlerce yasakla donanmış seçim takımları oluşturmak, devletin bütün organize gücünü tek partiye hizmetine sunmak, nüfusun en yoksul kesimlerini açıklık tehdit ederek oy devşirmek, halkın seçtiği temsilcileri hapislerde çürütürük gözdağı vermek; bütün bunların yetmediği yerde sandık başı hileleriyle doğrudan oy çalmak.

Bir yanda trilyonlarca para, tek partiye basın ve muazzam devlet organizasyonu burjuva sınıfı diğer yanda ise tüm bunlardan yoksun emekçi sınıf partileri. İşte halkın iradesini temsil ettiği söylenen seçimlerin arkasındaki asıl gerçek budur. Sonuçta iyi olan değil, silah ve parayla tahkim edilen güç kazanyor.

2- AKP'nin arkasında 21 milyonluk oy desteği var. Bu destek seçim dışında hangi yolla çözülebilir?

Öncelikle AKP hanesine yazılı 21 milyon oyun nereden geldiğini, yine en açık biçimde 30 Mart seçimlerinde görmedik mi?

Tekelci sermayenin basını bu hilelerin üstünü kapatmaya çalışsa da başaramadı. Çünkü artık milyonlarca emekçinin özgür iletişim ve haberleşme ağı haline gelen sosyal medya, seçimlerde yapılan hilelerin binlercesini kayıt ve belgeleriyle kanıtlamayı başardı.

Muhalefet konumundaki tek partiye sermaye partileri, AKP'nin yalnızca son seçimlerde değil, önceki seçimlerde de bolca kullandığı hilelere karşı birkaç yer dışında itiraz etmediler. İki nedenle böyle davrandılar: Birincisi; günü geldiğinde aynı hile yöntemlerini olduğu gibi pekala kendileri kullanacaklar ve hatta kullandılar. İkincisi; burjuva egemenliğin "kutsal ineği"ni yani halkın seçimlere karşı duyduğu aldatıcı güveni sarsmak istemediler. Ne de olsa her seçim sokakları temizleyen, halkı devrimci yollardan parlamenter yola çeviren en önemli egemenlik ve aldatmaca aygıtlarından biridir. Böyle değerli ve kutsal ineğe suikastı, ne

AKP ne diğer tek partiye ister.

Binlercesi sosyal medya tarafından teşhir edilen seçim hileleri ise buzdağın görünen yüzü. Asıl büyük oy çalma operasyonu, seçimleri düzenleyen bilgisayar programı yoluyla gerçekleşiyor. Bilgisayar programı hazırlayan şirketin pek çok ülkede, hilelere aracı olduğu için yasaklandığı biliniyor. İşinin uzmanı gazeteciler ve programcılar, seçim sonuçlarını düzenleyen bilgisayar üzerinden yapılan hileleri açığa çıkardılar. Daha önceki seçimlerde AKP hiç oy alamadığı sandıklarda bile, bilgisayar marifetiyle % 25'lerde görünüyordu. Yani seçim yarışlarına AKP, kafadan %25 avarajla giriyordu.

Dahası var. Yıllarca sandık başına gitmeyen, tutarlı bir boykot tavrı sürdüren milyonlarca kişinin oylarının yine aynı yolla AKP'ye aktarıldığı ortaya çıktı. Ama bütün bu basit, kanıtlanmış gerçekleri kendisine sol-sosyalist diyen çevrelerden bile duyamazsınız. Çünkü uzlaşmacı oportünist sol aynı kutsal ineğe tapınır. İçlerinde en devrimci görünenler bile kafalarının arkasında taşıdıkları gerçek fikir, halkların "direnenek" kendi haklarını araması ve bu yolla edindiği bilinçle hükümeti seçimlerde cezalandırmasıdır. Yaygın deyimle "hesap sorması"dır. Halkı kavgaya davet eden ama ona iktidarı devrimci zor yoluyla fethetme hedefi göstermeyen her politik çevrenin kaçınmadığı hazin sonda bu.

Öte yandan, AKP'nin devşirdiği 21 milyon oyun hepsinin sandık başı hileleri ile toplandığını söylemek doğru olmaz. Kaldı ki, burjuva sınıfın seçim hilelerini yalnızca sandık başı dalavereleri ile açıklamak, gerçekte bu hileler olmasa seçimlerin gayet adil geçeceği inancını pekiştirerek "kutsal ineğe" hayat öpücüğü vermek demektir. Nitekim sosyal medya üzerinden örgütlenen pek çok çevre "oy ve ötesi" gibi gruplar, sosyal reformist çevreler, sandık başı hilelerini engelleyebilirlerse her şeyin yolunda gideceğine dair halka güvence vermek için ciddi çaba içine girdiler. Seçimleri gözlemek adına günlerce uyukusuz kaldılar, çuvallar üzerinde uyudular. Onların anlamadığı olgu, asıl büyük seçim hilelerinin sandık başına gelmeden gerçekleştiği idi.

Nedir o hileler? Yukarıdaki ilk soruda açıklandı: Rüştet, yasaklar, para ve devlet gücünün hükümet partisi adına sonuna dek kullanılması. Bu yöntemlerin nasıl devreye sokulduğunu, bütün burjuva partilerin hükümet olduğu yıllardan bu yana biliyoruz. Televizyon ve gazetelerin, tek partiye sermaye partileri dışında kalanlara kapatılması, trilyonlarca hazine yardımı, devlet bütçesinden halkın en yoksul kesimlerine oy karşılığı dağıtılan katrilyonlar, büyük perakende ve mağaza sahibi patronların dağıttıkları alışveriş kuponları, polis gücüyle uygulanan akıl almaz propaganda yasakları, devlet daireleri ve işletmelerin arpalık haline getirilmesi ve sadece parti yandaşlarına açılması, Soma örneğinde gördüğümüz üzere kalabalık işçi gruplarının işsizlik tehdidiyle mitinglere taşınması, bedava ulaşım ve bol kepece kumanya organizasyonları vs. vs. Saymakla bitmez. Bütün bunları seçim hilelerinden saymayıp, yalnızca sandık başında değiştirilen torbaları görürsek, burjuva seçimlere duyulan aldatıcı önyargıyı pekiştirmekten, paranın gücünü kutsamaktan başka bir şey yapmamış oluruz.

Yoksulluktan beli kırılan, açlık tehlikesiyle gözleri yılan milyonların varlığı olmasaydı, burjuva egemenliği sürdürmek çok daha zor olurdu. Yoksul

milyonların bir kısmının derdi politika değil, onların bambaşka dertleri var. Hemen yarın açlıkla karşılaşma tehlikesini savuşturabilmek için güçlü olanın yanında olmaktan başka çare göremeyenler hiç de az değil. Yoksulluk ve baskı tüm emekçilerin öfke ve isyana sürüklediği hiçbir zaman, isyan edenlerin yanı sıra gözleri yılmış milyonlar da vardı. Tüm nüfus bilgilerini kontrol imkanı tanıyan bilgisayar tekniği sayesinde günümüz tek partiye burjuva partileri, yoksulluktan gözleri yılan bu milyonları kendi oy depoları haline getirmekte eskisi gibi zorlanmıyor.

Oysa genel olarak sınıflar mücadelesi ve politika açısından bu büyük yığın hiçbir anlam ifade etmiyor. Bu beli bükülmüş, gözleri yılmış yığın politik bir figür haline getiren olgu, burjuva seçimlere duyulan darkafalı güvenidir. Politik mücadelenin gelişim ve sonuçlarını yalnızca sandık rakamlarından okumaya alışkın olanlar için dört yılda bir oy kullanmaktan başka hiçbir politik faaliyeti olmayan bu yığınları kazanmaya çalışmak önemli görünebilir. Fakat burjuvazinin empoze ettiği önyargılardan kurtulmuş bir emekçi, yoksulluktan gözü yılmış bir yığınımın seçim tercihlerini

"politik bir irade" gibi görmeyecek bu yoksul yığınların kazanmasının tek yolunun iktidarı fethetmek olduğunu kavrayacaktır.

3-RTE gitsin de kim gelirse gelsin. Daha iyi olmaz mı?

Böyle düşünenler şu an hüküm süren baskıcı, kibirli, engel ve rakip tanımaz, sürekli öfkeli, dinci faşist ve mezhepçi yönetimin RTE'nin kişiliğinden kaynaklandığını sananlardır. Oysa tarihte olduğu gibi günümüz toplumunda da tek tek kişilerin karakter özelliklerinin olaylar üzerindeki etkisi sınırlıdır. Bu kişi bir ülkenin en yetkili koltuğunda otursa bile onu yönlendiren bağlı bulunduğu özel ve genel sınıf çıkarları, söz konusu sınıfın yaşamsal ihtiyaçları korku ve endişeleridir.

RTE'nin uygulayıcısı olduğu dinci faşist ve mezhepçi politikasının sermaye sınıfının kaçınılmaz bir kaderi haline geldiği, her halde en iyi CHP-MHP tarafından Çankaya'ya aday gösterilen kişinin karakter ve tutumlarında görülebilir. "Ekmel efendi" zamanında Türkeş'in danışmanlığın yapmış, Osmanlı hayranı tutumuyla RTE adlı vebanın karşısına bir kolera edasıyla dikiliyor. Ve şimdi sermaye emekçileri veba ile kolera arasında bir seçime zorluyor.

RTE'nin dayandığı sermaye kesimlerinin kendi özel çıkar ve karlarını garantiye almak için nasıl vahşi yasa ve engel tanımaz bir sömürü çarkı kurduklarının belki de en net fotoğrafı Soma'da açığa çıkmıştı. Tekel düzeyinde birikime salıp maden şirketi küçük ilçeyi adeta teslim almış, polis gücü, besleme çeteleri ve rezil sendikacılarıyla madencileri tam anlamıyla sindirmiş. Elde edilen kar ise muazzam. Ancak dört dörtlük bir baskıyla sağlanabilen bu kar cenneti patronları korkuyla karışık bir kibre boğmuş. Katliamdan üç gün sonra kameralar karşısına geçtiklerinde, milyonlarca izleyici bu soğukkanlı kibri, ikiyüzlülüğü, alçaklığı bir yerlerden tanıdık geldiği duygusu eşliğinde ve mide bulantısıyla seyretti. Aynı kibir, aynı özgüven maskesi katliamın öfkesiyle ardı ardına zor sorular sıralayan gazeteciler karşısında bir anda nasil bir paniğe, korkuya ve saklanamayan bir kine dönüştü.

İşte RTE ve ekibinin yönetim tarzı, aynı şenlikli kar cennetinin aynı korku duvarlarıyla çevrili olmasından ileri geliyor. Tekelci sermaye sınıfının tüm egemenlik koşullarında RTE'yi bu denli kendinden geçmiş öfkeye boğan. RTE'nin gitmesiyle temsilcisi olduğu sınıfın örneğin Washington'daki efendilere ekonomide hiçbir taşın yerinden oynamayacağına sözler veren Kılıçdaroğlu aynı ikiyüzlü tavır, aynı kibir ve öfke, aynı korku ve düşmanlıkla emekçi halk kitlelerine saldıracaktır.

RTE'nin uygulayıcısı olduğu dinci faşist ve mezhepçi politikasının sermaye sınıfının kaçınılmaz bir kaderi haline geldiği, her halde en iyi CHP-MHP tarafından Çankaya'ya aday gösterilen kişinin karakter ve tutumlarında görülebilir. "Ekmel efendi" zamanında Türkeş'in danışmanlığın yapmış, Osmanlı hayranı tutumuyla RTE adlı vebanın karşısına bir kolera edasıyla dikiliyor. Ve şimdi sermaye emekçileri veba ile kolera arasında bir seçime zorluyor.

"Ekmel efendi"nin aday olmasında CHP'nin isabetsiz bir seçim yaptığı ya da AKP tabanından oy kapma hesaplarıyla hareket edildiği sanılması. CHP pekala biliyor ki, tek partiye sermaye egemenliğine karşı ayaklanmış milyonları durdurabilmenin tek yolu baskıya eşlik edecek şekilde onları din vaazlarıyla uyuşturmak, Osmanlı hayalleriyle oyalamaktır. Ne Ekmel'in seçimi bir tesadüftür, ne ağzından dinci gerici laflar eksik olmayan Sargül ve Mansur Yavaş gibi tescilli bir faşist adaylığı. CHP önemli bir kesimi Haziran ayaklanması içinde bulunmuş ve az çok politikleşmiş kitlelerden oluşan kendi tabanının birazcık da olsa sola kayması durumunda, devrimin zaferinin önüne geçmeyeceğini biliyor. Bu yüzden dümeni, temsilcisi olduğu tek partiye sermaye adına dinci gerici sulara kırıyor.

CHP, mensubu olduğu tek partiye sermayenin egemenlik koşullarını en az AKP kadar biliyor. Ve ayaklanmış kitleler karşısında en ufak bir geri adım atılsa, sermaye düzeni açısından bir dağılım, bozgun ve yenilginin doğacağı, öte yandan devrimci kitlelerde zaferin yakın olduğuna dair duygunun pekişeceğini pekala biliyor. RTE giderse ve onun yerine herhangi bir CHP'li gelirse aynı yasaklar, aynı gaz banyoları, aynı TOMA kuşatmasıyla karşılaşacağımızdan kim senin kuşkusuna olmasın.

4-RTE Çankaya'ya seçilirse fiilen başkanlık sistemine geçilir; oysa parlamenter demokrasiyi korumak gerekmez mi?

Eğer fiili olarak başkanlık sisteminden kastedilen tüm yasama, yürütme ve yargının ek elde toplanması ise şu anda yasamanın tam da budur. Parlamenter demokrasi bu topraklarda hiçbir zaman yaşamadı, olmayan bir şeyi savunmak politika değil hayalciliktir.

TC, en başından beri burjuva gericiyi esas alan bir devlet biçiminde şekillendi. Her dönemde politik güç yürütme organlarında toplandı. Parlamento ise, kitleleri demokrasi vaadiyle aldatmak için gerekli bir vitrin düzenlemesinden ibaretti. Parlamento oylarının işlemez hale geldiği her devrimci krizde, yürütmenin esas sopası olan ordu devreye girdi. Askeri cuntalar yoluyla adım adım daha da gerileşen devlet, tek partiye sermayenin egemenlik koşullarında faşist politik karaktere büründü. 12 Eylül darbesinin, faşizmi tüm devlet kurumları içinde nasıl kurumsallaştırdığının hikayelerini otuz yıl sonrasının genç nesilleri bile yeterince biliyor. Faşizmin kurumsal bir karakter kazanmasıyla birlikte tek partiye sermayenin ancak terörist diktatörlüğü şu ya da bu partinin hükümet koltuklarını doldurmasıyla değişmeyen bir süreklilik elde etti. İşte AKP, böyle bir kurumsal yapı üzerinde hükümet oldu.